

К 329(497.2)/Х 69 К



120000687236

ОРОЗОВ

ДЪЛГ и СЕБЕЛЮБИЕ

Част II



кр

Крум Хорозов

Дълг и себелюбие

Част II



120000687236

2004

44495

220514

320/4972/Фонте Т

320/4972/

323/4972/

16

206910

“ЛИДЕРА да ЗНАЕ:

че се управлява съгласно Закона (Устава),

че управлява хора,

че няма да управлява вечно.”

инж. Ст. Чакъров

Фонте

Крум Хорозов

© Дълг и себелюбие, част II, 2004

Коректор: Иванка Кр. Хорозова

Встъпление

С болка издавам тая втора част на "Дълг и себелюбие". Тъжно ми е, когато пиша за неосъзнати грешни дела, вместо да пиша за значими действия, които се осъществяват от мои другари за успешен преход от диктатура към демократично развитие, от държавно към частно инициативно стопанство, от потиснати към свободно развиващи се, от лошо към по-добро. За съжаление не ми се отдава такава възможност.

Когато бяхме потиснати от комунистическата тирания, ние земеделците бяхме сплотени, единомислещи, готови за жертви, бяхме братя, залък делеяхме, чувствахме се възпрепятствани от комунизма, че не може м да се изявим като творчески личности и обвинявахме други. Но след като през 1989 година се отмести насилническият капак и настъпи момент за свободна изява, се указа, че сме хора само с илюзии, неподготвени и безсилни да поемем промяната, която предстоеше да се направи. Ние се уплашихме и я дадохме на предприемачи, като в това време се захванахме в самообвинения. Вече свободни, ние освободихме потискащия механизъм на собствените си недостатъци, които ни обзеха и поставиха в плен. На преден план, вместо гражданския дълг, вместо идеала в името, за който жертвахме младостта си, излязоха завистта, ненавистта, надценяване на възможностите си, противоборството, недобронамереността и за кратко време станахме семейство на вътрешни разпри и разединяване, забравили съществуването на добродетели и дълг. С това се даде възможност на разни безскрупулни крадци-мутри да ограбят народното богатство и оставят мнозинството от народа в нечувана бедност, в безпътница и неведение. Това е следствие от нашата неспособност да спрем подобно ограбване. Просто е неразбираемо, как се изпадна в

такава депресия, да се даде воля на пошлото в човека и да се пренебрегне разума.

Принудата от вътрешния ми страх, че БЗНС ежедневно отпада от участие във вземане на отговорни държавни решения в един от най-важните исторически моменти, от който зависи настоящето и бъдещето на значителна част от българското население не ми дава покой и ме принуди да извикам: СПРЕТЕ! БЗНС е политическата сила, която оказва основната съпротива против пролетаризацията на целия народ, той даде титана Никола Петков, който не се съблазни от материалното-земно, което му се предлагаше от комунистите, а защити със смъртта си на бесилото дълга към народа и другарите си. Срамно е днес, неговите последователи да не могат да се търпят в един единствен земеделски съюз и да изпаднат в един противоборствен водовъртеж и да изоставят народа си в ръцете на крадци и политически измамници.

Един от делегатите на XXXIII конгрес каза: "Ако продължим да търсим вината за неуспеха на БЗНС и неговото загасване извън нас самите, ще продължим да грешим и няма да направим нищо." Успехът на БЗНС зависи от броя на членовете и тяхната успешна работа, за подобряване хала на хората. Да виждат потребностите и да се борят за осъществяването ѝ.

Моето лично впечатление е, че сегашното ръководство на БЗНС, като цяло в своето мнозинство е съставено на база лични интереси. Членове от Управителния съвет се залъгват от мисълта, че в местните и парламентарните избори значителна част от тях ще се видят в списъците за някаква длъжност. Ония, които нямат подобен мерак, формално присъстват на заседанията му. За това ясно говорят двете заседания на Управителния съвет преди изборите – октомври 2003 година. Членовете се надпреварваха да казват, колко кандидата имат, колко са добри те, колко работа са свършили. Допитването в деня на изборите показва никакъв резултат. Но

още по-очевидно е, че да не спадне настроението и се потърси вина се повдигна веднага въпроса за: "Обмисляне на парламентарните избори". На местните избори БЗНС получи десети от процента доверие от избирателите и от всички се знае, че за парламентарните се изискват 4 %. Това не е ли подържане на апетита с илюзии? Ясно е, че за да се оцелее, трябва да се скъса с илюзиите, като се започне отново със системна упорита работа, което може да направи ОБНОВЕНО МЛАДО РЪКОВОДСТВО, годно да се бори за бъдещето на Съюза, останалото е угасване. Че Пазарджик е имал 6 % не означава, че съюзът е на мястото си!

За съжаление всяка помисъл за смяна на неуспешен ръководител се смята за грях (сечене на глави)! Конгресите затова се правят, да се оценят резултатите от дейността на ръководителите и ако в звеното на ръководството има несполука с избора, то да се подмени, а не както се вътпява, че се режат глави. КОГАТО НЯМА ОБНОВЛЕНИЕ СЕ ВЪВЕЖДА ДИКТАТУРА!

За съжаление главният секретар не осъзнава смисъла на израза от собствения си доклад: "Без да трепнат от угризение, че след Мозер, след Петко Илиев, трябва да милеем за единството вътре в Съюза. И да не допускаме пращинка да падне върху него". Самият главен секретар, за себе си не взема такава поука, като сам руши това единство. ЕДИНСТВОТО Е ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА ВСИЧКИ ЧЛЕНОВЕ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ЗА ГЛАВНИЯ СЕКРЕТАР!

Авторът

КОНГРЕСЪТ НА ЗЕМЕДЕЛСКИЯ МЛАДЕЖКИ СЪЮЗ (ЗМС)

През 2002 година ПП на БЗНС потърси Николай Ненчев, като бивш председател на ЗМС до 1996 година, да направи необходимото проучване и постъпки за възстановяване на ЗМС, тъй като цялото му ръководство след разцеплението на БЗНС остана при Петко Илиев.

От 1996 година са проведени два Конгреса на ЗМС, но за късмет новоизбраните ръководства не са потърсили съдебна пререгистрация и не са регистрирани в съда. Това дава възможност на Ненчев да се възползва от своята регистрация и направи постъпки пред съда, съгласно закона – съда да определи дата и свика редовен конгрес на ЗМС, тъй като са минали 4 години.

Благодарение на искреността и верността на Ненчев към БЗНС, той полага неимоверни усилия и харчи собствени средства и успява да реализира свикването на конгреса на ЗМС от съда за 9.XI.2002 година, само един месец преди XXXIII конгрес на БЗНС. Съобщението за това събитие бе направено чрез в. "Земеделско знаме" от 17.X.2002 година.

Започва се усилена подготовка за организирането на Конгреса на ЗМС от Ненчев и още няколко младежи от екипа на Вицепрезидента, които са членове на ЗМС и от членове на ПП на БЗНС: Бойко Астатков, Галя Трифонова и Ванко Кирев. Изглежда участието на Ненчев и младите му другари от екипа на Кавалджиев не се е харесвало на Пинчев, но е нямало друга възможност да се възстанови законово ЗМС и той със стиснати зъби е дочаквал възстановяването му. Това се вижда от факта, че откриването на Конгреса на ЗМС става в отсъствието на главния секретар на БЗНС. На самия конгрес

се прочете от негово име следното

ОБРЪЩЕНИЕ

Уважаеми млади земеделки и земеделци, ПП на БЗНС се радва, че Вие днес провеждате своя конгрес, за да възстановите земеделската младежка организация. Ние, по-възрастните земеделци с надежда и най-хубави чувства очакваме вашия форум успешно да протече. Нека в днешните конгресни дебати преобладават трезвите анализи, прозорливостта, както и инициативността, предприемчивостта, чрез която не само Земеделския младежки съюз да бъде възстановен, но и да започне ползотворна работа на земеделската наука у нас.

Искрено съжалявам, че до днес, 6 ноември 2002 година ПП НА БЗНС И АЗ КАТО ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НЕ ПОЛУЧИХМЕ ПОКАНА ДА ПРИСЪСТВАМЕ НА ФОРУМА и тъй като заминавам в провинцията по съюзна работа, то се обръщам към всички Ви с пожелание за успех.

Нека Земеделския младежки съюз и Българския земеделски народен съюз в съгласие със земеделската традиция работят ръка за ръка, за успеха на земеделската идея и нашето мило Отечество!

Бъдете здрави всички и на добър час!

С искрена съпричастност, обич и уважение

6. XI. 2002 година
гр. София

Георги Пинчев

(в. "Земеделско знаме", бр.40, 7.XI.2002 г.)

В това обръщение на главния секретар Пинчев е вложена демагогия и буря за следващите дни на БЗНС.

Организацията за подготовка на конгреса става със активното участие на трима члена на ПП на БЗНС: Бойко Астатков, Галя Трифонова и Ванко Кирев, като ПП отделя 1000 лева за самия конгрес, което не е станало без знанието на Пин-

чев и въпреки това в обръщението се казва, че: "ПП и Главния секретар до 6 ноември не са поканени за Конгреса на ЗМС. Пита се: Кой трябва да ги покани, след като членовете на ПП плащат, отпечатват и изпращат поканите, кой е този, който ще трябва да ги покани? Ненчев ли? Та той е само използван за услуга! В случая не е ли главния секретар, човекът, който залага бъдещия бацил за разложението на БЗНС? Това подход на земеделец ли е? Подход на главен секретар на БЗНС ли е? Апел за сплотеност ли е занапред, или заряд за раздори и предстоящи бури за 33-ти конгрес, който е само след месец? Това се прави понеже са поканени да присъстват на конгреса бившия Вицепрезидент Тодор Кавалджиев и няколко младежи от неговия вицепрезидентски екип, отново влезли се в БЗНС. (Като държавни служители 5 години по закона са деполитизирани).

На конгреса на ЗМС бяха дошли възрастни сдружени земеделци, пристигнали да представят с гордост внуците си на конгреса и ги влеят в земеделското движение, а най-главния земеделец беше във Варна, да си осигурява отново избора за главен секретар на XXXIII конгрес и то след като е заложил мина за разрушаване на това движение.

Понеже главният секретар отсъстваше на конгреса, приветственото слово към земсистите произнесе Тодор Кавалджиев.

Двамата бяхме седнали един до други в частта за гости. Между другото казах на Кавалджиев:

– Тошо, моето мнение е, че У.С. от възстановяването на БЗНС – Н. Петков през ноември 1989 г. до сега не е влизал в ролята си, такъв какъвто трябва да бъде. Винаги неговия председател е бивал пионка в ръцете на главния секретар и вместо Управителния съвет да контролира главния секретар, то става обратно и затова УС никога не е обсъждал текущи проблеми свързани с нуждите на нашите членове и те затова са плячка на други организации. Съгласи се на конгреса, да

те предложим и изберем за председател на УС, а Ненчев да посочим за главен секретар. БЗНС да има млад, симпатичен и образован политически главен секретар, за да привлеча млади хора в Съюза.

– Не мога да стана председател на УС, аз съм болен човек.

Но ми се струваше, че за главен секретар щеше да е “да”. По това време Плевенската организация го стягаше за главен секретар на БЗНС.

Според моите наблюдения от близо, на развоя на БЗНС, бях убеден, че за него момент, както Пинчев, така и Кавалджиев, в качеството си на главни секретари, не бяха полезни за БЗНС. Те от години се ненавиждаха по причина – кой да оглави БЗНС? За тогава те не можеха да внесат творческа атмосфера и необходимия климат за нормално развитие на БЗНС. От друга страна Кавалджиев като Вицепрезидент придоби национална популярност като “ЧЕСТЕН ОТ НОВ ТИП ПОЛИТИК”, което повдигаше омраза и яд в Пинчев. По тези причини БЗНС не можеше да се възползва от ползите, които тези мъже можеха да му допринесат. Те и двамата не можеха да бъдат обединителни личности на БЗНС, защото и двамата носеха конфликта в себе си.

Главен секретар не може да се сърди на членовете, когато му правят забележки за несвършена работа или лошо свършена такава. Той няма право да носи карес в себе си, нито пък да е сомнителен и подценяващ околните, колкото и големи да са достойнствата му. Надменността, конфликтността, интригантството са еднакво вредни качества за общественика-политик, който и да бил той!

В една среща по него време с инж. Кръстю Петров от Асеновград, като земеделци си разменихме мисли по вътрешно земеделски проблеми. Указа се, че имаме еднакво виждане за ролята на главния секретар в БЗНС. Заключение беше, че старите дейатели са изчерпани в качеството си на секретари и е необходимо нов, млад, интелигентен и верен на БЗНС чо-

век. Не е обидно, че от много възможности се спира на един, тъй като за главен секретар на Съюза е потребно едно лице. Според това, което БЗНС има, нашето общо мнение беше, че най-подходящ от младите дейатели е Николай Ненчев. Затова той прие да говори на Жеко Стоянов, а аз да помоля Тодор Кавалджиев за определена подкрепа на Ненчев в тая насока. До сразяването и на двамата от Пинчев на XXXIII конгрес, те не направиха нищо в публичното пространство за тая личност. Даже, Жеко Стоянов помогна Ненчев да не стане член на УС, тялото което от своя състав избира главен секретар.

XXXIII-ти КОНГРЕС

През 1999 г. отношенията между Г. Пинчев и Димитър Божанов всекидневно се влошаваха. Тогава Жеко Стоянов и Петко Илиев бяха в много добри отношения. Понеже Божанов се отдалечаваше от Пинчев, последният да не остане сам, потърси път за сближение с Жеко, за когото казваше, че не харесва, но в момента той имаше нужда от него. Пинчев успя да го скара с Петко Илиев. На XXXII конгрес стана рокадното – Жеко Стоянов с Пинчев, Божанов с Петко Илиев и четиримата бяха народни представители. Но близостта между Пинчев като главен секретар и Жеко Стоянов като организационен секретар, колкото наближаваше XXXIII конгрес се превръщаше в неприязън. В този период изтече депутатския им мандат. А и не успяха да се изберат отново за депутати в коалицията с ЕВРОЛЕВИЦАТА, която беше идея и мерак на двамата.

На предпоследното заседание на УС преди XXXIII конгрес, в доклада на организационния секретар се съдържаха изрази упрекващи главния секретар в диктат и неискреност по време на заседанията на ПП. На последното предконгресно заседание на УС се каза, че ПП е приело доклада на главния

секретар за пред конгреса, но на организационния секретар не е приет от ПП. Което говори, че разпратата е стигнала до разрыв между двамата. На това заседание се прие само доклада на председателя на УС г-ца Пенкова. На това предконгресно заседание на УС присъстваха и доста емигранти, дошли за конгреса. Направи ми впечатление студенината на тези емигранти към мен, за пръв път, без да съм имал никакви контакти и пререкания с тях и без да съм говорил по техен адрес, а те имаха такова държание. Това ми подсказа, за предварителната обработка върху тях, от страна на Пинчев като главен секретар на БЗНС, на когото съм казвал директно, че е време да остави това място на млад човек с енергия и възможности. Но това въздействие върху емигрантите не може да бъде така обозримо без мълчаливата подкрепа на Искър Шуманов, единствено на когото те вярват. Той навярно е запитан за достоверността на това което Пинчев им е казал за мен и за други, които са за смяната му от секретарското място, поради изчерпване в идеи и възможности. А работата е много проста. На всеки конгрес главния секретар, цялото ПП и УС си дават оставката и се избира отново: главен секретар и ново ПП, както и председател на УС, докато членовете на УС са избрани на областните конференции, те само се утвърждават от конгреса. В случаят Пинчев, за да бъде отново избран за главен секретар е обрисувал опонентите си и техните поддръжници в такава светлина, че емигрантите не искат и да ги видят и чуят. Предварително казаното им и това което ще чуят и от доклада му се бетонира в истина. Подобни манипулации изкусно направени дават резултат за автора им, но са убийствени за бъдещото развитие на БЗНС, но остава и като вина за ония, които са му съдействали.

Когато главния секретар прочете в доклада си: ...” След като Петър Стоянов съобщи, че г-жа Нели Куцкова е неговия избор за вицепрезидент, ПП реагира незабавно по политически и технологични причини. На спешно заседание проведено

на 26 септември 2001 г., то реши да издигне кандидатурата на действащия вицепрезидент за кандидат президент на Република България, разбира се от името на БЗНС. Ние не се интересувахме от нищо друго, освен от това БЗНС да излезе на светло... да се заговори за него, макар че пак нямахме финансови средства, това многократно се компенсираше от факта, че кандидатурата ни е много добре позната на българското общество.“ (Тук си позволявам да вметя изказването на същия главен секретар само преди 23 дни, на 3 септември 2001 година, когато имаше време:

”Тогава защо в утрешния брой на в. ”Земеделско знаме“ не напомним, че ще участваме в президентските избори, като преутвърждаваме, че ще подкрепим двойката Стоянов – Кавалджиев?“ Отговора на Пинчев беше: ”Кавалджиев за тези 5 години, какво е направил за БЗНС? Утре като ме запитат членовете на УС, защо го предлагаш, аз какво да им кажа?“

Какво се промени, че главния секретар го посочва и то не за вицепрезидент, а за Президент? Той знае, че десетте дни до регистрацията без предварителна подготовка и средства са никакво време и който и да е ще откаже на такава покана. Това е скритата мисъл, от която се води главния секретар и ще може по-късно да го обвини на конгреса, че той е провалил БЗНС с отказа си. Той продължава в доклада си: ”И беше тъжно да се чете получения чак в 13 часа на 1 октомври писмен отказ на г-н Кавалджиев да се кандидатира за президент, защото липсвало технологическо време. Как ще го има, когато хората му отиват на крака да го канят от името на БЗНС за президент, *чакат като просяци долу да ги приеме...*“ В това време в конгресната зала голяма група от делегатите възмутени от лъжливата манипулация възроптаха и завикаха: ”У-у-у, лъжеш, стига лъга!“ А той продължи:

– Тъжно се слуша такъв доклад, защото в него се проследяват многопосочните послания от разкола във ВИАС(за XXXII конгрес б.а.) Не е приятно и други факти да се възп-

приемат; поднесени в натура. Но как друго яче да се каже истината, кое как и защо е станало? Конгреса затова е конгрес, всичко в организацията да се осветли, да се проанализира, сдружените земеделци така са по-силни. (лъжата издумана от устата на главния секретар на конгреса става истина, но за БЗНС прикритата лъжа остава като смъртоносен бацил в действие. (б.а.)

– Знам, че има хора, които не се интересуват от фактите в тяхната причинност – следствена връзка, а самоцелно се хващат за крайния техен резултат. Превръщат го в черно знаме, размахват го, обвиняват. Защо станало така с ЕВРОЛЕВИЦАТА, защо сме останали без земеделец кандидат президент? Такива обвинители търсят жертвоприношение...! (За какво жертвоприношение става дума, изборността е основата на народовластието. б.а.) ... Нека понамалим критикарския жар. По-добре е да се вгледаме в себе си. (Това е приспивен опит за затваряне на очи за приемане лъжата за истина от конгресистите. Да не се търси отговорност, а да се съобвиняваме всички, за това което се случва в БЗНС, като обща лична вина, а не вина на главния секретар. б.а.)

Когато пред конгресистите излезе Тодор Кавалджиев и взе да разобличава информацията изнесена в доклада на главния секретар, в залата се породиха негодувание от противопоставянето и нападките между ръководителите на съюза. Делегатите са дошли да чуят и предложат идеи за решаването на проблемите ѝ, а не да слушат кавги, обиди и да констатира, че горе вместо да работят за съюза и България, те се борят за места в йерархията на съюза. Изказването на Кавалджиев бе прекъсвано, по най-театрален начин от страна на “невинния” Пинчев. След него дадох думата на един от добрите му другари от неговия край – Кортен, Петър Петров, който каза:

– До 1997 година отношенията ни бяха идеални, от този момент настъпи охлаждане между нас, защото г-н Кавалджиев се дистанцира от БЗНС... и нежеланието му като ви-

цепрезидент да се срещне с ПП и УС, за недоброжелателните му изказвания по адрес на ръководството на БЗНС и за манипулации против съюза. (в. "Земеделско знаме", бр. 45 от 12.12.2002 г.) В този дух се изказаха от с. Славовица и Георги Сталев от с. Доситиево, Харманлийско, с насочена цел и предварително обработка да се обругае опонента Кавалджиев.

Думата бе дадена на организационния секретар Жеко Стоянов, който подробно взе да изнася факти за проявен диктат и случаи на интриги от страна на Пинчев в качеството си на главен секретар. Това продължаване на противопоставяне още повече предизвика негодувание в делегатите, че не са се разбрали в по-тесен кръг, а са дошли на конгреса да разчистват сметки, а не да кажат, как да се излезе от това тежко политическо и икономическо положение, в което са изпаднали членовете и симпатизантите на БЗНС и на целия народ. Това настроение Г. Пинчев използва умело с активната помощ на Ванко Кирев и емигрантите.

По време на разискването по докладите на главния секретар, на председателя на УС и председателя на ВКРС, заседават комисии по утвърждаването на новите членове на УС и ВКРС. Прави се проверка на внесения членски внос и на тая база се определя броя на представяне в УС. Констатираше се, че: Монтана, Добрич, Сливен и Ямбол не са внесли никакъв членски внос в ПП и нямат право на представителство в УС. Тогава всички те внасят по някаква сума, но Ямболската организация закъснява с час, след като са били уточнени членовете на УС. (в първия ден около 12 часа). Кандидати за членове на УС от Ямбол са били Жеко Стоянов, който до момента е организационен секретар на Съюза (Той би трябвало да бъде най-примерен с членския внос и точно той не внесъл нито лев в касата на съюза (б.а.), следван от Николай Ненчев и двамата са имали по равни точки от гласуването на областната конференция. Когато комисията прави отказ за член на Ям-

бол, тогава Жеко Стоянов отстъпва първото място на Ненчев, но и на него правят отказ да го впишат в списъка за утвърждаване на членовете на УС, въпреки че е внесена сумата от сто лева. Едва когато Жеко загубва позиции на конгреса отстъпва първата позиция на Николай и то без шанс. Николай беше кандидата на значителна част от новите членове на УС за главен секретар. Дори и Кавалджиев в последния момент взема решение да го предложи за новия главен секретар на БЗНС. Това се узнава от Пинчев, и от Ванко Кирев и те направиха всичко възможно да го лишат от право на член на УС. Това му бе отплатата, за гдето възстанови ЗМС. Ненчев остана извън списъка на УС и отпадна като опонент на Пинчев. По този фин начин, че са закъснели с един час от съставянето на списъка, той не беше прочетен и утвърден от конгреса и до сега (цяла година) не е приет, че било решение на конгреса, което не е вярно. Водещите на конгреса не са поставяли въпроса за гласуване пред конгресистите за "лишаване на Ямбол от представителство в УС" и не е гласуван такъв проблем. Това беше своеволие, което не е уставно, извършено под диктата на Пинчев и Ванко Кирев, в ущърб на БЗНС, който имаше нужда от освежаване на ръководството.

Предстоеше първото заседание на новия УС за избор на главен секретар и ПП. Забелязах, че Ненчев отсъства от списъка на членове на УС. Намерих го и го запитах:

- Защо те няма в списъка?
- Защото Жеко не е отчел членски внос към ПП.
- А днес защо не отчетохте, както другите направиха?
- Отчетохме сто лева, ето квитанцията, но сме били закъснели, списъка бил готов. - Търсят повод да не съм в УС.
- Че те могат да те добавят, без да се променя списъка, щом като са приели парите са длъжни да ви включат в списъка, това е неуставно отстраняване. Дай ми квитанцията.

Веднага намерих Кирев и го запитах:

- Защо лишихте Ямболската организация от представи-

тел в УС?

– Защото не са се отчели. Няма титло лев внесен членски внос.

– Как да нямат, ето квитанцията им от сто лева, по силата на устава имат право на един човек.

– Да, но те ги внесоха един час след като беше направен списъка от комисията.

– Но тя е била още в заседание, как утвърдихте представителите на Монтана, Добрич и Сливен?

– Те се отчетоха още сутринта.

Така ни приключи разговора с Кирев. Делегатите бяха освободили залата и предстоеше заседание на УС, което заседание не може да се отложи до решението на спора за Ямбол от конгресистите. В залата останаха само новите членове на УС. След избирането на временен председател на УС, аз отново повдигнах въпроса за Ямболското представяне в УС, като се надявах да вкараме Николай като негов член и да участва в избора за ръководство. Отново посочих пред УС квитанцията за внесен членски внос от 100 лева. Кирев отново излезе и заяви, че Ямболската организация е закъсняла с един час и списъка е бил изготвен, когато са посочили квитанцията. При това положение Пинчев остана без опонент за секретарското място.

Кавалджиев като чу изказването на Петър Петров, Георги Сталев, разбра че Пинчев си е свършил добре работата, повиква Ненчев и му казва, че е готов лично той да го предложи на УС за главен секретар на БЗНС. Но след като Николай не бе включен в състава на УС, тая възможност отпадна.

След като УС избра за свой председател г-жа Манчева, се премина към избор на главен секретар. Емигрантските членове на УС веднага издигнаха кандидатурата на Пинчев. Плевенските представители – кандидатурата на Кавалджиев. Той като разбра, каква е обстановката и че Пинчев, който казваше: "Моята е лесна, ще си отида при пчелите", че пак ще си е

при ичетите, но като главен секретар, си направи отвод. По този начин Пинчев остана сам кандидат за секретарското място. Той стана засмян, засмян и по Цезаровски възкликна:

– Аз сам ли ще се състезавам? Поне посочете някой за опонент!

Посочиха Петър Ангелов областния председател на Парарджик. Започна се гласуване. Часа беше 23. Резултата: 20 бели бюлетини, 13 за Петър Ангелов и 32 за Пинчев. Цезаровият чалъм на Пинчев падна, защото не се избра и хората около него заръмжаха. "Какви са тези игри?" "Защо не се отнасяте сериозно?", "Частът отива към 24, до кога ще стоим тука?" При второто гласуване гласовете на Ангелов отидоха за Пинчев и 20 бели листа се явиха отново. Това говори, че ако Ненчев беше включен в състава на УС, сигурно щеше да бъде избран за главен секретар, което Пинчев и Кирев не забравиха и не го допуснаха през цялата година в УС. Избра се угоден на главния секретар състав на ПП.

Още с откриването на втория ден на Конгреса бе представен новия-стар главен секретар Г. Пинчев и новото ПП, което предизвика разочарование в значителна част от делегатите, които разбраха, че горе не се защитават интересите на земеделците, а личните интереси забулени в общосъюзни разпри и интриги. Те очакваха ново подмладено, действащо ръководство. Те се надяваха, че Пинчев ще се оттегли като подкрепи някои млад, действащ, стабилен, с възможности човек за главен секретар. А то не стана и делегатите си отидоха обезнадеждени и без всякакъв кураж, дори плевенските делегати, част от софийските и сливенските напуснаха конгреса, в знак на протест. Тогава някои от емигрантите станаха и упрекнаха протестиращите с напускане делегати, като казваха:

– Но ние сме демократична организация, щом като мнозинството е решило така, то малцинството е длъжно да се подчини. Това би било така, когато "мнозинството" не е манипулирано, а то само, спокойно е обсъдило и взело правил-

ното решение по спорните проблеми, гарантиращи развитие на БЗНС. Това изисква да не се преиначава истината, да не се лъже и действа със корист. А в момента главния секретар, за да бъде преизбран отново, той си послужи с компромати и злепоставяне на свои идейни другари в ущърб на БЗНС. Такова решение не е решение на мнозинството и не може да бъде задължително за никого. Тогава отидох при Сава Севов и му казах: "Да знаеш, че вие емигрантите ще сте виновни за сгромолясването на БЗНС, че подкрепихте неподходящ за Съюза човек."

Самият факт, че главния секретар не участва с нищо в политическия живот на страната и не въздейства на събитията, които се развиват в България, които са съдбоносни за момента и бъдещето на членовете и симпатизантите на БЗНС, в това число и на останалата част от народа е достатъчно за неудача. На конгреса не се взеха никакви конкретни решения за стратегията и тактиката на съюза, които да дадат отражение за развитието на страната и осигурят поминък, производство и гаранция на тези хора за днес и за бъдеще. Те се завърнаха без просветление за утрешния ден и несигурни за бъдещето си. Това е видно от изказването на делегатите. Ето едно такова на Антон Мицев, трети мандат кмет на с. Лешница, Санданско: "От 1990 г. до сега съм участвал в работата на всички конгреси на БЗНС, но този XXXIII се отличава от останалите. Слабост на конгреса беше, че малко се говори за онова, което трябва да направи нашата организация за ползотворното ѝ участие в политическия и стопански живот на страната. В много от изказванията надделяха политическата безотговорност и късогледство. За днешното незавидно състояние сме бгговорни всички и ако не споделим таз отговорност, и търсим причината на друго място, не ни очаква добро бъдеще. Неучастието на БЗНС във властта на централно ниво, безспорно ще създава затруднение за всякаква реформа. За да се успее, се иска много борба, неотстъпчи-

вост и находчивост. Няма ли подкрепа от властта, собственикът си върши работата с много затруднения. Това трябва да разбере политическото ръководство на БЗНС.

Бедата е там, че делегатите на БЗНС са откъснати от членовете. Че БЗНС е откъснат от широките народни слоеве, чиито интереси защитават. За жалост организацията ни трудно ще набере необходимата скорост по пътя напред. Необходимо е да излезем със стратегия близка до обикновения човек.

Непознат делегат ми каза: "Само спял човек, който е и глух, може да не вижда тежкото състояние на съюза. Нас просто ни няма вече. Скоро ще бъдем само спомен!"

Тридесет и третият конгрес мина по шаблон гарантиращ места за определени лица в йерархията на Съюза, без перспектива за развитие. Седалището на БЗНС фактически се пренесе в този съдбовен за народа момент в с. Малево, Хасковко, от където продължават да се раздухват вътрешно-съюзни интриги по адрес на маса хора. Налагат се санкции на цели организации.

Ето, как главния секретар, същевременно и редактор на в. "Земеделско знаме" видя XXXIII конгрес:

"Конгресната зрялост победи"

Тридесет и третият конгрес на БЗНС успешно приключи своята работа. Въпреки опита да бъде отклонен, да бъде провален! От провокации, като на предварително нахъсаната и креслива групичка, която не бе дошла да слуша анализи и дебати, а да свалят и качват водачи. Всички делегати я видяха. В центъра й жалко стояха тарторите – бившия оргсекретар и бившия вицепрезидент на България. Последният – с целия си бивш антураж, обслужващ канцеларията му. Конспирацията им, козните им не успяха.

Рехавите кръсъци около тях ги демаскираха, че безсрамно, че гнусно са работили срещу съюзното единство преди конгреса. Без да трепнат от угризения, че след Мозер, че след Петко, трябва да милеем за единството вътре в съюза. И да не

допускаме пращинка да падне върху него. Но може ли меракът да има съвест? Жалко за групичката от Плевен, която за втори пореден конгрес демонстрира грозно поведение и предизвика отвращението на делегатите. Те видяха и прозряха всичко и не позволиха на тарторите от трибуната да лъжат, клеветят и провалят конгреса и ги свалиха.

Истината за отчетния период победи. Зад нея застанаха огромното мнозинство в конгресната зала. Зад нея застанаха непоколебимо и представителите на нашата земеделска емиграция. Тя никога не е стояла зад лъжата, а само зад истината.

Зрелостта възтържествува във всички конгресни решения, които бележат пътя напред. За доброто на България! За доброто на БЗНС!“

Уместно е да се запитаме, с това виждане главния секретар, обединител ли е? Статия на демократ ли е? Или статия на Сталинист?

Това ли заслужава като секретар, една сто годишна демократична организация като БЗНС? Та това е Боже наказание!

Вместо главния секретар да се стресне от реакцията на извратената част от доклада си и да се успокои след като е избран, да направи една реална оценка на конгреса, той озлобен до безумие и безгрижен до неузнаваемост за съдбата на БЗНС, хули наляво и надясно. Навярно меракът да умре с титлата главен секретар на БЗНС няма морал! А каква голяма грижа е заложил в статията си главния секретар ”за вътрешното единство на съюза“, та да му завидиш!

Вместо да се направи един трезвен анализ на случилото се на конгреса, вместо да потърси път за вътрешно сплотяване, в статията си той демонстрира безгрижие по отношение съдбата на съюза, за неговото единство, което жестоко минира. Ето още един цитат от доклада: ” След 10.XI.1989 година земеделското движение не само получи удар отвън, но и сами си нанесохме такива.“ След като главния секретар осъзнава вредата от вътрешни удари, защо той самият ги нанася?

Още един цитат: "Каквото и да говорим, обединителният процес е като кървяща рана, а не се вижда схема, която да е общоприемлива." А как ще се види схема, когато самият главен секретар не изпуска от ръцете си скалпела, с който раздират жизненото тяло на съюза?

Тази уводна статия, написана три дни след конгреса от главния секретар, предизвиква огромно недоволство в членския състав на Плевенската областна организация, която свиква разширено заседание на 23.XII.2002 г., хем по повод на 104 години от учредяването на БЗНС в гр. Плевен. За да се даде по-голяма тежест на събитието е поканен не главния секретар, който ги е обидил, а бившия вицепрезидент Тодор Кавалджиев. Преди тържеството се събират в клуба на кратка конференция да обсъдят случилото се на XXXIII конгрес на 7 и 8 декември и да излязат със становище по отпечатаната уводна статия на в. "Земеделско знаме" на 12. XII.2002 година. След прочитане и обсъждане решават да излязат с декларация, която да изпратят на председателя на УС като протест и до редакцията на в. "Земеделско знаме", като право на отговор, за публикация, но която не се отпечата. Ето някои извадки от нея:

"Ние от Плевен сме свикнали на характерния, изискан и литературно етичен стил на г-н Пинчев, като израз на необузданата му лидероманска страст и неуравновесеност! Спомнете си, как бяхме наричани, когато излязохме с Декларация против коалицията с "Бела": "гнусно", "дръзко лекомислие", "позорен акт", "разколнически текст", "отвратителна инсинуация" и т.н. А какво излезе?... гнусните, разколниците излязоха прави. Защо напуснахме конгреса? Защото не можехме да приемем манипулациите в предконгресната кампания и в самия конгрес. Главните виновници за прокудата на около сто хиляди сдружени земеделци от БЗНС, решиха да компенсират с набиране на мъртви души с отчитане на фиктивен членски внос... Заради не поета от главния секретар

Георги Пинчев вина за провала в парламентарните избори... В Пловдивски район, където той беше водещ на листа, отчаян от собствените си политически грешки за коалицията, не се включи в предизборната битка... и трето: Относно доклада на Г. Пинчев за президентските избори. В половината от доклада си пред конгреса главният секретар набиваше в главите на делегатите "своята истина, колко вреден е бил за БЗНС вицепрезидента Т. Кавалджиев и колко полезен щял да бъде за БЗНС, ако бъде преизбран?!... Ние напуснахме конгресната зала, защото ни бе отнета възможността да ви кажем това, което ви казваме сега... В целия си празнословен доклад г-н Пинчев искаше да убеди делегатите, колко велик и мъдър стратег на БЗНС е бил той.

За това предлагаме на УС да поиска оставката на новоизбрания главен секретар и главен редактор на в. "Земеделско знаме". Ако УС не се съобрази с това наше предложение, искаме незабавно свикване на ВСС. Ние не можем да гледаме, как БЗНС под ръководството на Пинчев се стопява и загиба! Камо ли пък да се обедини, щом като се гонят свестните от него. (б.а.)" Нито Пинчев бе сменен, нито се свика ВСС.

Тази декларация не се отпечата във вестника, нито се прочете в УС, понеже била дълга и с клеветнически данни, казано от Ванко Кирев на УС. Ако се размножи от плевенското ръководство и раздаде на хората, ще ги обвинят, че разпространяват документи с невярно съдържание. На заседание на УС Кирев, в качеството си на оргсекретар каза да бъде препратено във ВКРС на разглеждане и вземане от него на решение. На следващото заседание на УС бе съобщено, че становището на ВКРС е, че декларацията е в нарушение на устава, според който цялото областно ръководство и гласувалите за нея, трябва да се отстранят от заеманите от тях ръководни места. За целта ВКРС трябва да проведе в Плевен заседание с отговорните лица и проведе в изпълнение решението на ВКРС.

Свикването на УС след конгреса доста се забави. Явно глав-

ният секретар като си знаеше неуставните манипулации и възникналия конфликт между него, Жеко Стоянов, Кавалджиев и Плевенската организация, той с нетърпение очакваше съдебната си пререгистрация, за да се осигури с поста си. Вероятно оспорване на избора си и тоя на цялото ръководство, той очакваше. Такова право за спор пред съда имаше Ямболската организация. Тя имаше квитанция в ръцете си, не допуснат представител в УС, който е лишен от право да избира и бъде избран – във връзка с ръководството на Съюза, което е уставно нарушение при липсата на решение от конгреса, с поставено допитване до делегатите от ръководството на Конгреса. Благодарение на високия морал на Николай Ненчев, той не предяви съдебна намеса. Оспорване можеше да се повдигне пред съда, поради незаконен избор, че вместо един от Добрич гласуваха 4 човека и за Разград гласува човек от Пловдив. Това беше достатъчно да се анулира действието на конгреса. Дозите от страх и това опрощение на греха от страна на Ненчев, бързо се забравиха от Пинчев и Кирев. Но каква ще е цената на опрощаването за БЗНС ще каже времето.

На заседанието на УС през март пристигнах в съюзния дом около 7,30 часа. Нямаше никой от членовете на УС. Към 8 часа пристигнаха трима човека от Пазарджик, единият от тях беше Петър Ангелов, заместник председател на УС и те решиха да отидат при Пинчев на втория етаж. Тръгнах и аз с тях. След като се поздравихме с Пинчев и те поговориха малко, Пинчев им каза, че няма да имаме ЗМС, тъй като били изтеглили документите за регистрацията от съда. Аз не се намесих в разговора, а и не знаех за декларацията на Плевен.

Когато започна заседанието на УС и се приемаше дневния ред, председателката на Плевенската областна организация Рени Богданова поиска в дневния ред да се включи точка: "Обсъждане на Плевенската декларация", а аз точка за разглеждане на случая: "Лишаване на Ямбол от член на УС." При гласуването, което стана след обструкцията от ор-

ганизационния секретар Ванко Кирев, че декларацията е дълга и борава с неверни факти, затова в разни ще стане дума за нея, а за Ямбол, че не са внесли ни стотинка членски внос и няма какво да се обсъжда. По такъв начин се отхвърлиха и двете предложения.

В дежурното си политическо слово Пинчев спомена за гнусната декларация и съобщи на УС, че няма да има ЗМС по вина на Н. Ненчев, което каза той, ще го обясни подробно Галя Трифонова. След него Галя Трифонова каза, че от направената от нея проверка в съда е установила, че Николай Ненчев е изтеглил конгресните документи, с което е прекратил регистрацията на ЗМС, за което тя го уведомила, но той не направил нищо. Чутото от Пинчев в неговия кабинет влезе в заседателната зала на УС и стана тежко обвинение против Ненчев. Евлоги Заев веднага ми каза:

– Видиш ли за какъв човек се застъпваш?

След малко при мен дойде и Илия Василев, член на ПП и ми каза:

– Защо Николай ни остави без ЗМС?

Като чух, ме заболя стомаха. Това е част от ефекта на клеветата. Аз, въпреки, че не допусках това да го направи Николай, отидох при него. Той беше като гост в залата и му казах:

– Николай, какво става с регистрацията на ЗМС?

– Не знам нищо. Аз не разбрах Галя, какво каза, ти разбра ли нещо?

– Сутринта бях при Пинчев и от него чух, че ти си лишил БЗНС от ЗМС и ето, че Галя го потвърди.

– Но аз нямам нищо общо с регистрацията. Това е тяхна работа да си я свършат. Аз имах ангажимент да свикам и проведя конгрес на ЗМС. Това стана, внесени са документите в съда и новото ръководство на ЗМС, с главния секретар и ПП да си свършат работата. До сега всички разходи по регистрацията съм заплащал с мои пари.

– Независимо от всичко ти пак провери, какво става, не

виждаш ли, че Пинчев и Кирев продължават кампанията си против теб и Кавалджиев, единствено което ти остава, да им затвориш устата като регистрираш ЗМС.

– По всяка вероятност ще трябват малко пари, а те не искат да харчат, макар че това е тяхно задължение.

В излезлия вестник "Земеделско знаме", след заседанието на УС, бе написано три страници, които като ги прочетох си казах: това като се прочете от неуведомен член по случая, в лицето на плевенските земеделци, на Кавалджиев и Ненчев, ще види най-големите врагове на БЗНС. Това не е само вредно, недопустимо, но и е престъпление спрямо Земеделския съюз. Това е от злоба, след като са минали през достойнството на тези хора.

С прочитането на вестника ме обзе ярост и веднага написах писмо до Председателката на УС г-жа Манчева, което гласи:

"Уважаема г-жо председател на УС на БЗНС,

прочетох внимателно цялата четвърта страница на в. "Земеделско знаме" от 23.04. 2003 година и видях с очите си: "Как се зарива в пепел пошлостта и неправдата" и от нея как избуява "невинността" носеща в себе си "греха" и възклика на "невинността": "С какво съм заслужил всичко това?" (Възклик на Г. Пинчев б.а.)

Госпожо председател, имам само два въпроса към Вас, а именно:

– Уважаеми дами и господа, още две думи: съжалявам, че преди 20 дни, след конгреса ни т.е. на 23 декември м.г. в гр. Плевен, в присъствието на авторитетен деятел, който не ги е възприел на разширено областно съвещание – формалния повод е годишнината от основаването на БЗНС, е гласувано такова изпълнено с омраза, с много голяма омраза решение или по-точно резолюция със словесни квалификации, които са без прецедент в историята на Съюза. (Изказване на Пинчев в УС. б.а.)

Въпросът ми е: Кой е тоя авторитетен деятел?

Не е ли това доликвидация на авторитетните деятели след конгреса? УС не беше ли съучастник в тая ликвидация?

24.04.2003 г.

гр. Русе

С уважение: Крум Хорозов (подпис)

Писмото изпратих на председателката на УС, с цел да ѝ напомня, че нейното място като председател на УС, не е да дава възможности на разложителни действия в съюза, а да ги ликвидира. Това са самоубийствени прояви за БЗНС. Нужни са разговори за изглаждане и изясняване на появилите се нови, след XXXII конгрес противоборства. Не главният секретар и членовете на ПП дават насоки на дейността, а УС, който дърпа уши на тръгналите по крив път и ги насочва по правия път.

По същото време написах писмо и на г-жа Галя Трифонова, юридически секретар на ПП на БЗНС, което гласи:

Госпожо Трифонова,

повод да ви пиша това писмо е вашето изказване пред УС на БЗНС на 29. 03. 2003 г. във връзка с регистрацията на ЗМС. Вие така го разяснихте, че беше разбрано...”за това беше уведомен Николай Ненчев, но той не направи нищо.“ След това ваше изказване при мен дойде член на ПП и ми каза:

– Заболя ме стомаха, защо Николай Ненчев направи това да останем без ЗМС? Това ме накара да отида при Николай и го попитам:

– Какво става със ЗМС?

Той ми отговори:

– Ти разбра ли какво каза Галя? Аз нищо не разбрах. Та аз направих възможното да се организира и свика конгрес. Той се проведе и с това аз изпълних моята част от работата. От там насетне е работа на новото ръководство, на главния секретар и членовете на ПП, занимаващи се със ЗМС и правните въпроси. Те трябва да си свършат работата, аз в качеството

си на какъв да се меся?

Сутринта, преди заседанието на УС, за малко се отбих при главния секретар Пинчев, от него чух загадъчна недомлъвка по същата регистрация на ЗМС, която Вие поднесохте на УС. Струва ми се, че цялата тая работа е продължение на недопускането на Николай Ненчев за член на УС. Неговото недопускане е в нарушение на устава, защото със същите нарушения се приеха други членове от други области за членове на УС. Това говори за продължаване прочистването на предполагаемите кандидати за главен секретар. Кавалджиев е ликвидирал, той е изпял песен, остава Ненчев.

Аз не се обадих на УС, понеже режисурата е на голям майстор, а УС не е тялото, което да осъзнае значението на ролята си. Чрез него могат да се прикриват несвършените работи на трети лица. На тоя фон оплюването на един млад и можещ другар е най-лесна работа и дискредитирането му е сто процента сигурно, с което секретарското място е открито до дълбоки старини. При такъв ход не виждам, как младите мераклии биха очаквали реализация от кушия с дърт кон?

Успехът е на страната на новото, съвременното, то чертае бъдещето. А старото отива в музея – за историята и то, ако носи белези на постигнат ефект. Ако няма и тия достойнства се хвърля на боклука.

Трагично е, че по тоя път на разрухата, без обновление тръгвате и вие, младите. Вместо единни и вместо да чувствате нужда от задружност, тръгвате с досегашния навик на самоизяждането.

Поне Вие, останалите малко млади хора в БЗНС не се дръжте като глутница вълци. Спомням си за разказа за вълка "Единак". Това е тежка съдба! Не изяждайте Николай, той ви е в плюс и ще ви е необходим по вашия път, иначе не след дълго време ще бъдете сами.

Резултата да бъдеш депутат или нещо друго голямо не идва само от МЕРАКА, а от общата непосилна работа на много

хора. Може човек да е много мераклия, но то става с работа, с подкрепа на членове, а вие ги нямате и можете да си останете с мерака.

Просто ми е жал, като виждам, че е даден ход на пошлостта и как угасва БЗНС. Политическата шафета от 13 години не е шафета за стари дръгливи коне, а е за млади буйни жребчета, гдето не си знаят силата. Макар и да ненавиждам партията, тя и в това отношение може да ни служи за пример.

Госпожо Трифонова, необходима е почтеност!

02.04. 2003 г.

гр. Русе

С уважение: Крум Хорозов

На 3. 05. 2003 г. написах молба до ВКРС със следното съдържание:

Господин Председател,

съгласно точка 8 от решението на УС на БЗНС, прието на 29.03.2003 год. Декларацията на областното ръководство на БЗНС в гр. Плевен, гласувана на 28.02.2003 год. се предлага на ВКРС да я разгледа и вземе решение. По този повод, като член на УС на БЗНС искам да Ви обърна внимание за следното:

Действията, с които главният секретар Г. Пинчев отпочна прочистването на пътя си за новото му избиране за главен секретар на БЗНС от 33-я редовен конгрес, бяха насочени против евентуалните опоненти за тоя пост – вицепрезидентът Т. Кавалджиев и Н. Ненчев. Тези действия са в основата на тоя смъртоносен за БЗНС спор.

Пинчев беше наясно с амбицията си да бъде непременно избран на 33-я конгрес отново за главен секретар на БЗНС, въпреки многото му грешки до тоя момент. Той беше още по-наясно, че за това място ще кандидатстват, както Т. Кавалджиев, така и младия Н. Ненчев и от далеч ще трябва да ги

компрометираща, да ги обезвреди и то с помощта на по-млади членове на ПП, което да има илюзия на съюзно действие.

Като доказателство за това е факта, че Г. Пинчев като главен секретар на БЗНС не се опита нито веднъж да се срещне лично с вицепрезидента Т. Кавалджиев, както по време на парламентарните избори, така и по време на президентските. А той беше задължен да направи това. Защо той и в двата случая в последните моменти изпраща младите членове на ПП – Искра Панчева и Ванко Кирев? Той знае, че неудобно подбрано време за среща и предложение носи отрицателни отговори, което обстоятелство злепоставя Кавалджиев и дава възможност за поява на лошо настроение у младите членове на ПП към Кавалджиев и въвличането им в конфликта като техен, а не на Пинчев. По този начин спора, разправата неусетно се прехвърля на съюзен терен. Ето защо, уважаеми членове на ВКРС, смятам че това е така:

На 3 септември 2001 г. в 14.00 ч. главният секретар Г. Пинчев по наше искане ни прие в своя кабинет на "Врабча" 1, София: Ангел Донов (Бог да го прости, че го споменаваме), Дончо Ефраимов и двамата от Плевенската организация и мен Крум Хорозов от Русе. Казахме му, че от него искаме да чуем, ще участва ли БЗНС в президентските избори с наш кандидат?

Той ни каза:

– В касата на съюза няма нито лев. Второ – представете си при една голяма победа на други от 40-50%, нашите 3 или 4% няма ли да бъдат разочаровани и хората още повече да се отдръпнат? Трябва и за това да се помисли. Трето – ние си имаме решение за участие в изборите от УС, защо искате моето мнение?

Тогава му поставихме въпрос:

– Тогава в утрешния брой на вестник "Земеделско знаме" напомни за това решение на УС, да знаят хората, че ще участваме в президентските избори, с което ще преутвърдиш от-

ново това решение.

Отговорът беше:

– Кавалджиев за тези четири години, какво е направил за БЗНС? Утре като ме попитат членовете на УС, защо го предлагаш, като за БЗНС не е направил нищо, аз какво да им кажа?

Ние му казахме:

– Гошо, дай да забравим всичко дотук и се обадим на Кавалджиев още тази вечер да се срещнем, да си стиснем братски ръцете и се заловим задружно да работим за изборите и Съюза.

Отговорът на Пинчев бе:

– Не! По думите на председателя на УС – Пенкова, при откриването на паметник той отново е потвърдил, че от нас старите нищо не става. Така не може да се говори.

С това приключи нашата среща.

Аз сам се питам, какво се промени за двадесет дни, че след такъв отказ, Пинчев реши да направи предложение на Кавалджиев за кандидат-президент от БЗНС, освен очаквания провакационен сценарии, който разигра на самия Конгрес.

Доклада в частта приложен в ксеро-копие към молбата ми, изнесен от главния секретар Георги Пинчев пред 33-я редовен конгрес като факт е заблуждаващ, лъжлив и не отговаря на истината. Затова се и реагира от страна на засегнатите делегати от София и Плевен.

Моето лично становище е, че на поста “Главен секретар” на БЗНС не може да стои ЛЪЖЕЦ. Обявих се против госпожа Мозер, когато излъга за организирането на 30-ти извънреден конгрес, заявявам и днес, че Георги Пинчев не бива да остава Главен секретар на БЗНС, защото умишлено оклевети с лъжливи аргументи по недопустим начин съюзни дейатели на 33-ия конгрес с цел да бъде преизбран за главен секретар на БЗНС. Такъв подход не е в морала на земеделците, той е унищожителен и ликвидационен.

Всеки опит да се посочат грешките на Георги Пинчев като главен секретар и неговата унищожителна пасивност се вътълпяваше на членовете на УС от негова страна, че това е опит за разцепление на Съюза, без да се предприеме нещо за промяна в стила на работата за укрепването на Съюза. Ето, че нито Кавалджиев, нито някой друг не призоваха към разцепление, а просто се оттеглиха от активния политически живот на БЗНС, което води до самоликвидиране на Съюза. Откри се път за Пинчев да е главен секретар до дълбоки старини, но на какъв Сюз? А БЗНС е все още надежда към добро на много българи и такъв трябва да е!

Денят, в който ще заседава ВКРС, неговите членове трябва да знаят, че Кавалджиев е разгромен и оплут. Николай Ненчев – лишен от правото му на член на УС и цялата Плевенска земеделска организация е поставена на подсъдимата скамейка и предстои отстраняването на цялото ѝ ръководство.

Декларацията на Плевенската организация е израз на несъгласие за узаконяване на лъжата от конгресния форум и приемането на недемократичен метод на ръководство за в бъдеще, което се вижда и от нагодения чл. 30, ал. 3, който гласи: “Отпадат от ръководните органи на БЗНС всички участвали в гласуването на декларации и разпространяващи разпореждания, с които се оспорват решения на общосъюзни ръководни органи на БЗНС.”

Ето тълкуването му от самия главен секретар Пинчев:

– ВКРС да се произнесе по случая (Декларацията на Плевен б.а.), като ще го подчертая още веднъж... текста е такъв в новото въведение в Устава, че *ВКРС там няма какво да тълкува*. ВКРС е орган гласуван и упълномощен от конгреса. Уставът от всички, включително и от ВКРС трябва да се изпълнява. В този дух е и цялата 4-та страница на в. “Земеделско знаме” от 17.04.2003 г., бр.15. Това не е ли диктат?

Три месеца, след като е излязла регистрацията на новото

ръководство от съда, се предлага тая декларация на УС за обсъждане, когато забравата е заличила ЛЪЖАТА и от нея е възкръснала "Невинността", посеща в себе си ГРЕХА. Главният секретар е прероден в НЕВИНЕН и възкликва:

– Няколко човека не възпрени от присъстващ АВТОРИТЕТЕН ДЕЯТЕЛ на разширено областно заседание – по формален повод – годишнината от основаването на БЗНС е гласувано такова изпълнено с омраза решение или по-точно резолюция със словесни квалификации, които са безпрецедентни в историята на Съюза. И се чудя с какво съм заслужил всичко това?... Благодаря ви, че не взехте такова решение, от което да пострадат невинни хора, честни земеделци в Плевенския край, заради десетина души, които там от известно време се занимават само с крясъци, насъскване и с омраза... Тъжно и вредно е обаче да позволим на злото да доминира вътре в нас.

И за да изчезне злото трябва ВКРС да реши:

1. Георги Пинчев трябва да си подаде оставката като вреден за БЗНС главен секретар или
2. да остави БЗНС да се доразпадне, или да препоръча нов подход за стабилизация на Съюза.

От вас, драги членове на ВКРС, зависи бъдещето на Съюза. В основата на земеделската идея стоят ИНСТИНКТИТЕ, един от които е инстинкта за самосъхранение. Той ни задължава да се сплотяваме, за да оцелеем, а не да се самоизяждаме.

03.05.2003 г.
гр. Русе

С искрено уважение:

К. Хорозов

Заседанието на УС през юни мина в целенасочена дискусия за ликвидация на авторитета сред членовете на УС, на дръзналите да се противопоставят на преизбирането на главния

секретар Пинчев, в лицето на Кавалджиев, Ненчев – (въпрос повдигнат от моя страна) и плевенските представители. В края на април Николай ми изпрати един брой Молба – Уточнение до Софийския градски съд – фирмен отдел, от 18. 04. 2003 г., в която се иска по-скорошна регистрация на ЗМС, с което се опровергават инсинуациите за zlepоставянето на Ненчев. Копие от това писмо предадох на председателя на УС, г-жа Манчева преди заседанието на УС през юни 2003 г. с молба да му се даде думата да съобщи на УС за истината по регистрацията на ЗМС. Председателката му даде думата. Той да докаже невинността си пред членовете на УС, излезе с евангелие в ръка, което целуна в знак на откровеност на това, което казва и като пожелание за промяна в бъдещите разисквания на този орган. Той подари това Евангелие на УС, като символ на обич и уважение между членовете и да се говори само истината. Апела, както се казва: "От едното ухо влязло, от другото излязло." В УС продължи "Старата песен на нов глас." Не мина много време и във в. "Земеделско знаме" се появи съобщение, че ЗМС е регистриран, но не по вина на Ненчев, а по други невидими пътища. Главния секретар честити регистрацията на ЗМС на земеделците, без да спомене дума за Ненчев, като си остави анатема да му тежи на авторитета и без да намери морални сили да се извини пред него, за заблудата, в която го въвлякла Галя Трифонова. Хвърленото на две заседания на УС петно – обвинение върху Ненчев, че умишлено е лишил БЗНС от ЗМС си остана да лежи като черна сянка на неговото име, но те се поздравиха със ЗМС.

Възмутен от тая постъпка на цялото горно ръководство отправих следното писмо до председателката на УС г-жа Манчева:

Госпожо председател на УС,

Няма да Ви безпокоя с дълго писмо. Само ще Ви напомня, че преди заседанието на предния УС, от името на Ненчев Ви предадох документ внесен в съда, за ускорено регистриране

на ЗМС, който документ се прие с подозрение в УС, защото се прочете, както дявола чете Евангелието, но след една седмица ЗМС бе регистриран, въпреки хвърлената анатема над Ненчев. Майсторлъка е да се подкрепи и създаде ЗМС, но не толкова важно е да се извини УС на Н. Ненчев за оскърбление, което му нанесе на две поредни свои заседания и реабилитира, като му даде полагаемото му се място като член на УС, от което уставно право е лишен от главния и организационния секретари.

Моля Ви, в качеството си на председател на УС в дневния ред на предстоящото редовно заседание на УС да фигурира точка:

” Приемане член на УС от обл. Ямбол. “ С това да се приключи едно умишлено нарушение на устава. Желая Ви всичко добро, г-жо Председател.

24.03.2003 г.
гр. Русе

С най-искрено уважение:
Крум Хорозов, член на УС

По същото време изпратих писмо и на председателя на ВКРС, Тако Караиванов:

Драги Тако,

Това писмо ти пиша като на стар приятел, познат от много години.

Как стана така, че с изтеглени от съда документи, се регистрира ЗМС? Това показва, че някой не си е разбирал от адвокатлъка или в противен случай е манипулирал УС с оглед да се дискредитира Николай Ненчев за сметка на някого, но не в полза на БЗНС.

По този повод ти напомням, че ВКРС, на който ти си председател, е длъжен да разгледа на предстоящата среща ”Лишаването на Ямболска област от членство в УС, която за 2002 г. е внесла 100 лева членски внос за ПП. По устав те имат право на един член в УС. Такова решение на някои няма да се харе-

са, но е задължително по устав. Пак ще напомня – Добричка област без лев членски внос към ПП, на заседанието на УС на XXXIII конгрес на БЗНС неуставно присъстваха и гласуваха четири представители и от името на Разградска област, гласува човек от друга област.- Това са нарушения, последствията от които текат. В същото време, някои членове на ПП се инатят да приемат уставното право на ямболци за член в УС.

Просто ми е чудно, от къде се роди толкова голямо желание за "главен секретар" в нашия много-добър приятел Пинчев, макар да вижда, че съюза чезне всеки ден и не разрешава, каквито и да било мерки за оздравяването му. На мен Гошо ми е мил като приятел, но БЗНС ми е още по-мил, защото ние сме се сраснали с него. Когато ме срещнат добри хора и ме упрекнат, че и аз съм виновен за разрухата на БЗНС, аз мигам и не мога да им обясня, че не мога да въздействам на приятелите си, които го доразсипват. И пак ще завърша с думите: Колкото по-рано Гошо сам разбере, че е полезно оттеглянето му от секретарското място и личната му помощ на новия главен секретар е крайно необходима, толкова по-добре ще е за БЗНС.

24.03.2003 г.

гр. Русе

С уважение:

Крум Хорозов

На заседанието на УС през м. август председателката г-жа Манчева съобщи, че ще вкара в действие устава по отношение на членовете на УС, които са отсъствали безпричинно 3 последователни пъти от заседанието на УС, като бъдат подменени с нови членове. В това число попада Тодор Кавалджиев. В разговор с него, той ми заяви, "Взех решение, след като УС просто бездейства и обслужва изключително главния и организационния секретари и не взема мерки за спиране разрухата в съюза, то е безсмислено да поемам от-

говорност за ликвидацията на съюза. Ще си остана да работя в моята дружба и ако някъде сметнат, че мога да бъда в полза, ще се притека на помощ. Колкото мога, ще работя за БЗНС извън УС.“

С тая си постъпка той опровергава лансираната в доклада на главния секретар пред XXXIII конгрес теза, че Вицепрезидентът подготвя разцепление на БЗНС. Той казва: ”Аз мога да заема пасивна позиция, но никога няма да посегна на единството на съюза.“

Той просто се оттегля от активна дейност в организацията.

Във в. ”Земеделско знаме“ от 11 септември прочетох, че Софийската организация е избрала двама нови члена на УС на мястото на Кавалджиев и на един починал член на УС. По този повод, щом като уставът ще влезе в действие, той трябва да влезе в сила и за Ямболския случай, затова реших да напомня на председателката да не ги забравя и изпрати следното предложение:

”Госпожо председател,

на последното заседание на УС, през август 2003 г. Вие казахте, че на следващото заседание на УС ще се пристъпи към заличаване на онези членове на УС, които не са идвали три последователни пъти на заседание на УС.

Във в. ”Земеделско знаме“ от 11. 09. 2003 г. са отпечатани две нови имена от Софийската организация на БЗНС, които са попълнение на отстранените членове.

Напомням Ви, да поканите да заемат мястото си, уставно избрания представител на Ямболската земеделска организация, който бе лишен до сега от това си право в нарушение на устава, който Вие сега искате да вкарате в действие съгласно чл.20, ал.3.

*11.09.2003 г.
гр. Русе*

*С уважение:
Крум Хорозов*

Не след много време ми се каза, че във ВКРС СЕ Е РАЗГЛЕДАЛ Ямболския въпрос и е казано, че това е решение на най-висшата инстанция Конгреса и ВКРС не може да го преразглежда. По тоя повод написах писмо до председателя на ВКРС, с копие до председателя на УС и до редактора на в. "Земеделско знаме" за публикация.

Писмото ми имаше следното съдържание:

Господин председател,

имам информация, че на заседание на ВКРС сте разгледали повдигнатия от мен въпрос: "За нарушение на устава на БЗНС, в частта му чл.20, ал.3, с което неправомерно Ямболската областна организация на БЗНС е лишена от представителство в УС, като не е допуснат Николай Ненчев от областната конференция за член на УС да заеме мястото си в УС.

Взето е решение от ВКРС, че лишаването на Ямболската организация от представителство в състава на УС е от XXXIII редовен конгрес на БЗНС, че ВКРС не може да отменя решение на конгреса.

Това не е вярно. Няма предложение от страна на ръководството на XXXIII редовен конгрес пред самия конгрес: "Ямболската организация да бъде лишена от представителство в УС, че не е отчетена през отчетната 2002 година." Има ли взето такова решение? Ако има, представете го на 29. 11. 2003 г. на заседанието на УС. Защо ръководството на конгреса покани ямболската организация да изпрати редовни делегати на конгреса и ги снабди с редовни делегатски карти? Защо приехте техни делегати в отделните комисии? Защо на конгреса приехте 100 лева членски внос за 2002 година? Защо бе приет представител на ВКРС и е викан редовно на заседание през цялата 2003 година!?

Защо само избрания на редовна областна конференция Николай Ненчев за член на УС не бе представен за утвърждаване от XXXIII конгрес? Кой е виновен за това? Не са ли тогавашния главен секретар Георги Пинчев и члена на ПП Ванко Ки-

рев от страх за съперничество. Това ваше сегашно решение не е ли продължение на същия натиск от същите две лица, които тогава противоуставно лишиха Николай Ненчев от правото му на член на УС и вече една година не го допускат да заеме мястото си като член на УС. Ако това е демократична организация кажи му здраве!

Господин председател,

за да бъда по-точен ще ви запитам: "Какво направихте вие за изчистване на оклеветеното име на редовен член и бивш председател на ЗМС Николай Ненчев, избраник на Ямболската организация за член на УС, когото главния секретар Г. Пинчев, организационния секретар Ванко Кирев и юридическия секретар Галя Трифонова от трибуната на УС на няколко заседания на УС оплюха, че умшлено е лишил БЗНС от ЗМС, като съзнателно е провалил регистрацията му? И след като ЗМС се регистрира, същите тези лица вместо да се извинят на Ненчев, те си честитиха ЗМС, без да се смущават от клеветите си!

Това не е ли продължение на същата оклеветяваща кампания от конгреса? Моля г-н председателю да бъдат изпълнени изискванията на устава по отношение на Ямболската организация, като бъде поканен Н. Ненчев да заеме мястото си като член на УС. Ако бъде отстранен само Кавалджиев от УС и не е възстановен Н. Ненчев, ще е видна явната чистка на "Противниците-опоненти" на Пинчев и Кирев.

7.11.2003 г.

гр. Русе

С уважение:

Круъм Хорозов,
член на УС

Другият въпрос, който ме интересува, като сдружен земеделец, е връщането на отнетия незаконно съюзен дом. За този дом не стига другите, а и самия Пинчев си прави политика от 6-7 години и нищо няма на лице. Затова ние Русенските земе-

делци взехме инициатива във връзка с него, да изпратим Молба до сегашния Министър председател, без да ангажираме името и авторитета на горното ръководство на БЗНС. Съдържанието на молбата е следното:

”Сдружените земеделци
от област Русе

До Господин
Министър Председателя
на Република България
София

Господин Министър Председател,

Сдружените земеделци от област Русе, се обръщат лично към Вас, с молба да сторите жест на помирение между Вашата фамилия и БЗНС, като съдействате за приключването на една вапиюща несправедливост свързана със ”Съюзния дом-паметник Ал.Стамболийски“ на ул.”Врабча“ № 1, София, видно от приложените документи.

Същият е строен на собствено на БЗНС място, с държавен кредит. Същият кредит е обезмезден на Държавата с три собствени сгради на БЗНС от преди 09. 09. 1944 г. и съгласно закона отпечатан в ”Държавен вестник“ бр. 160, стр.4 от 17.07.1946 г. възстановени от конфискация от 1924 г. на БЗНС и съгласно друг закон отпечатан в ДВ, бр. 105, от 19.12.1991 г., чл.1, ал.1 не се отнема от БЗНС като придобит незаконно след 09.09.1944 година.

Умоляваме Ви, господин Министър Председател да ни съдействате по законен ред, да отпадне одържавяването на ”Съюзния дом-паметник Ал. Стамболийски“ и да се възстанови на БЗНС.

Никъде по света няма практика, след като купувачът плати стойността на сградата, продавачът да я запази за себе си. Тя от този момент на сделката остава собственост на купувача. Тук, в случаят с БЗНС, държавата взема от БЗНС три негов сгради, срещу отпуснат кредит и си оставя и ”Съюзния дом“ за себе си.

Ако на държавата е потребен "Съюзния дом", то да върне на БЗНС дадените три сгради.

За достоверност на казаното до тук прилагаме следните документи:

1. Ксерокопие от ДВ бр. 160 от 18.07.1946 г.
2. Ксерокопие от ДВ бр. 105 от 19.12.1991 г.
3. Доклад на министър на финансите Кирил Лазаров от 10.03.1955 г.
4. Разпореждане на Министерски съвет по сделката от 16.03.1955 г.

5. Искова молба от Софийски градски съд от 16.05.1991 г. от министъра на финансите Иван Костов и три броя справки.

Надяваме се, Господин Министър Председател, да сложи-те край на една срамна партизанщина, продължила 12 г., разигравана около тази Земеделска светиня "Дом-паметник Ал. Стамболийски."

Разчитаме на Вашата гражданска съвест.

04.05.2003 г.
гр. Русе

*Председател на обл. аснтното
ръководство: Крум Хорозов
Секретар: Доцент Боков*

За връзка Крум Хорозов, гр. Русе – 7001, бул. "Мидия-Енос" 4, ж. бл. Иван Винаров, вх. 8

На 13 септември получих следното писмо-отговор от Министерството на Регионалното развитие и благоустройството, в което ни се съобщава следното:

"В Министерството на регионалното развитие и благоустройството е постъпило искане от "Приемна" на Министерския съвет за произнасяне със становище относно Ваша молба, отправена в качеството Ви на председател на Областно настоятелство на БЗНС – Русе, а именно: "Да отпадне одържавя-

ването на "Съюзния дом-паметник Ал. Стамболийски", намиращ се в гр. София, ул. "Врабча" № 1 и да бъде възстановен на БЗНС. "Във тази връзка, Ви уведомяваме, че следва да представите при нас: акт за регистрация, който индивидуализира юридическата самоличност на Областното настоятелство на БЗНС – Русе, като самостоятелен правен субект или като структура на съществуваща политическа организация. Също така следва да удостоверите при нас чрез основание (Между "БЗНС, регистриран като юридическа личност при Софийския областен съд) чл.3, ал.3 и чл.4, ал.3 от Закона за връщане на имотите на противофашиските партии – и други организации) и Вашата организация.

Зам. министър на регионалното развитие и благоустройство: Петя Гегова

Изм.№ (8 – 1293) 10.09.2003 год.

С получаването на отговора на нашето писмо се обадох на главния секретар с писмо, към което приложих както копие от нашата молба, така и от писмото-отговор на министерството.

Ето писмото до главния секретар:

УВЕДОМЛЕНИЕ

Господин главен секретар,

Уведомявам Ви за следното. На 2 април 2003 г. сдружени-те земеделци от гр. Русе, изпратихме писмо до Министър Председателя на Република България във връзка с връщането на "Съюзния дом-паметник Ал. Стамболийски" на БЗНС. Ние като членове на тоя съюз сме задължени да правим онова, което е в полза на съюза. Изпращам Ви копие от това писмо. Към него за Министър Председателя приложихме вписаните в писмото документи. По този повод след 5 месеца получихме отговор от Зам. министъра на Министерството на "Регионалното развитие и благоустройството" г-жа Петя Гегова. Изп-

рашам Ви препис от него. Зам. министъра е готов да ме приеме за разговор по въпроса, но аз не съм упълномощеното лице за това, а и не съм имал намерение да бъда такова, исках само да отворя още една врата за решаване въпроса за Съюзния дом.

Министър Церовски ми е съгражданин и личен познат и бивш народен представител от 7-то ВНС, от една и съща парламентарна група (СДС).

... Ето сега и министъра на Благоустройството отваря врата. Аз не се натискам да го уреждам, аз се опитвам да помогна по мой път на логика.

Сега главния секретар е "Папата", той назначава, той решава. Реши, каквото решиш, аз съм готов за съдействие.

14.09.2003 г.

С уважение:

гр. Русе

Крум Хорозов

На писмото си отговор не получих и за това потърсих члена на ПП Илия Василев за съдействие по въпроса за "Съюзния дом", като му написах следното писмо:

Драги Илийчо,

Пиша ти това писмо, за да ти известя, за писмото, което изпратих до Пинчев във връзка със Съюзния дом. Понеже не получих никакъв отговор, познавайки характера му, затова уведомявам и тебе, за да придвижите нещата. Никой не може да ме упрекне за това, че съм предприел една инициатива в полза на БЗНС. За да не злоупотребявам ръководството на БЗНС, от името на земеделците от Русенско във връзка с връщането на съюзния дом на БЗНС отправихме писмо до Министър Председателя, копие от което ти изпращам, (същото изпратих и на Пинчев), заедно с много още документи потвърждаващи, че съюзния дом е на БЗНС. Във връзка с това получих и отговор чрез министерството на Регионалното развитие и бла-

гоустройството с готовност за разговор относно съюзния дом, препис от което ти изпращам (на Пинчев също съм изпратил). За цялостен разговор по този въпрос не съм аз лицето, това е главния секретар, аз само отворих една врата за връщане. Бях ти казал, че Момчилов... Знам и това, че Пинчев иска Народното събрание да го върне. Аз смятам, както и други, че чрез Народното събрание трудно ще стане, затова ако от тези две министерства може да стане да се действа, стига с документ да ни го върнат.

Обръщам се към тебе, като член на ПП и близък на Пинчев след като имаш информация по този въпрос да убедиш Пинчев, да се задейства въпроса. Известно ми е, че Пинчев иска той да е човека върнал на БЗНС ТОЯ ДОМ. Да бъде, нямам претенции, той да е, но опитай и по този вариант чрез министрите. Всички грехове поемам, само да стане работата – да ни върнат Съюзния дом.

9. 10 . 2003 г. *С пожелание за успех:*

гр. Русе

Крум Хорозов

По този повод на 29.11. 2003 г. на заседание на УС поисках като допълнителна точка в дневния ред на УС: "Случаят със съюзния дом". Стана Пинчев и заяви, че по съображение за секретност, да не се разисква, по този въпрос. След като председателят на ВКРС получава писмото ми от 7.11.2003 г. побърза да ми изпрати решението на ВКРС от 30.08.2003 г., за да ми затвори устата, да млъкна. Ето и решението:

РЕШЕНИЕ

Взето днес, 30.08.2003 г. от ВКРС на БЗНС по отправената на 03.05.2003 г. молба за отстраняване от длъжност главния секретар на БЗНС, изпратена от члена на УС на БЗНС от гр. Русе Крум Кънчев Хорозов: (отпечатан на стр. 28 б.а.)

1.Съгласно устава на БЗНС главния секретар се избира и

освобождава от длъжност от УС на БЗНС.

2. Твърденията и мотивите, с които Крум Хорозов обосновава искането си за отстраняване на главния секретар, са произволни, напълно неверни и тенденциозни.

3. В съгласие с разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от устава на БЗНС "За нарушаване на устава, уронване престижа или увреждане интересите на съюза, включително и чрез злепоставяне и клевети по адрес на съюзни членове ..." на члена на УС и председател на областното настоятелство в Русе г-н Крум Хорозов се налага наказанието "ПОРИЦАНИЕ", като по този начин ВКРС го предупреждава да прекрати всякакви действия от този род.

30.08.2003 г. СОФИЯ Председател на ВКРС: Тако Караиванов

Получено в Русе на 19 ноември 2003 г. един ден след 78 ми рожден ден, като "приветствие" от горното ръководство за 59 годишната ми работа за земеделската кауза, без да бъде викан от състава на ВКРС. Това мое становище за главния секретар се наказва с "Порицание", без да бъде разисквано поведението на сами главен секретар, който вреди, тласка съюза към разпадане. Кой е отговорен за подобно престъпление, след като съюза всеки ден губи членове?

Заседание на УС на 29.11.2003 година

На 29 ноември пристигнах в съюзния дом на "Врабча" 1 в 8,30 часа. Там нямаше никой от членовете на УС. Първата среща направих с члена на УС от обл. Силистра, г-жа Гичева и члена на ВКРС от община Кайнарджа. Те казаха, че в Кайнарджа са спечелили общинското място и имат няколко селски кмета. Но общинското ръководство в Тутракан им е връчил остро писмо за недоволство от работата на главния секретар и ПП, поради което са решили да си замразят членството в БЗНС.

– Препоръката им е да го прочита пред УС, но как ще стане, не знам – каза г-жа Гичева.

Обясних й, че ние в Русе не спечелихме нищо и че току що получих от председателя на ВКРС Тако Караиванов "Порицание", което ще бъде прочетено пред УС. От четвъртия етаж слязохме на втория етаж в малка зала, което говори за малък брой хора. Тук пръв дойде Павел Каръков, секретарят на ВКРС и аз му показах плика на Тако, носещ печат 19.11.2003 г. и му казах:

– Павка, на 8 ноември 2003 г. имах 78-я си рожден ден и като поздравление от БЗНС, в лицето на Тако Караиванов получих на 19, следващия ден, това писмо, в което той ми съобщава, че съм наказан от ВКРС с "ПОРИЦАНИЕ", за това, че съм искал оставката и съм критикувал главния секретар Г.Пинчев. Това е и признателност и оценка за 59 годишната ми дейност към БЗНС.

– Ами... искаш оставката на главния секретар с неоснователни твърдения (доводи).

– Когато вие във ВКРС съдите, не трябва ли да присъства и подсъдимия и ако доводите му са недостатъчни или изопачено представени, той да изясни обвинението си? Още повече, че председателят на ВКРС е от същото село и една и съща местна организация с главния секретар, той при всички случаи ще го защити и изкара виновен обвинителя.

– Па да не е само председателя на ВКРС? Там са още много хора, те решават!

– Какво ми разправяш ти? По колко хора идват на заседание на ВКРС? Не зависи ли, как ще се постави въпроса? До колко са запознати членовете на ВКРС със всички материали на тъжителя? Каква възможност за участие в разискванията се дава на членовете?

В този момент на вратата се показва Тако Караиванов и аз се обърнах към него.

– Спомням си Старозагорския затвор, как дебнеше да видиш дали сме налице, или наказани по карцери или изолирани в наказателни килии. А сега под влияние на Пинчев си тръг-

нал да ме съдиш, без да забелязваш пораженията му.

– А защо му искаш оставката от нас във ВКРС, той е избран от УС?

– Щом като оставката му не е във вашите ръце, защо ме съдите? Просто отхвърлете разглеждането на въпроса, а вие излизате с порицанието ми, че съм повдигнал въпрос за оставката му? Аз знам, че не можеш да го обвиниш, понеже сте селски. Вие сте както Руси Карапетков и Стефан Райков, които разцепиха с единодействието си БЗНС, а сега вие двамата с Пинчев ще го доликвидирате.

Павел Каръков се обади:

– Круме, що говориш така, какво зависи от председателя, членовете решават!

– Павеле, ти така говореше и за Руси, сега за Тако, не виждаш ли, че ликвидират съюза?

Обърнах се към Тако:

– Защо лишавате Ямболската организация от представител в УС? Казваш, че конгреса ги е лишил от представителство и вие не можете да промените решение на Конгреса. Това не е вярно, защото е прикритие на едно престъпление. Ръководството на 33 конгрес не е поставяло такъв въпрос към делегатите. Там, в комисията по "Предложенията" някой по нареждане на някого е задраскал представеното лице от Ямболската организация за член на УС, това не е решение на Конгреса. Когато председателят на комисията докладва списъка за утвърждение защо не предложи ямболския кандидат за отказ? На всяко заседание на УС, когато някой отправи критика по отношение на главния секретар или член на ПП за слаба работа или не живеене с нуждите на членовете на БЗНС от Пинчев се натрапваше твърдение над УС, че това е начало на нов опит за разцепление и не се допускаше никакво обсъждане на подобни въпроси. Това беше умишлено внушение, за да се ликвидира Кавалджиев, Ненчев и други като авторитет в съюза. Има ли такова разцепление? Не е ли това действие за разло-

жение на БЗНС? Тези интриги ги принудиха да се оттеглят от активна дейност в съюза.

В това време Георги Мечев, член на ПП и председател на Софийското областно ръководство, който беше забил глава върху масата и слушаше разговора, избухна и се нахвърли върху ми със злоба, в момент в който бях на масата при книгите си:

– Ти няма ли да млъкнеш, идиот такъв? Вие няколко души само с това се занимавате. Ще дойда да ти строша главата. Таман потръгне добре работата в съюза и вие я обърквате.

– Я, не обиждай и си гледай работата, ако си такъв, няма да ме обиждаш – отговорих насреща му.

Той дойде до мене на масата и продължи да удря по нея с ръка и да вика:

– Ти няма ли да млъкнеш?

– Я си гледай работата и не се бъркай, когато никой не те закача?

– Млъкни бе!

– Я, се махай от тука!

– Млъкни бе! Сега ще те грабна и хвърля из стъпалата.

– Ще хвърлиш?!

– Млъкни бе идиот!

– Не обиждай, ще те съдя, ето има свидетели!

– Ще съдиш, сега ще те повлека!

Мечев си замина, по всяка вероятност да се похвали, как е защитил началника си. Обстановката се успокои преди заседанието на УС.

В 10.30 часа председателката на УС г-жа Манчева откри заседанието на УС без изискваното мнозинство с надежда, че ще дойдат още членове на УС.

Обсъди се и се прие дневен ред:

1. Политически доклад на гл.секретар.

2. Доклад на орг. секретаря Ванко Кирев за резултатите от изборите.

3. Доклад на председателя на ВКРС' Тако Караиванов.

Аз предложих, като допълнителна точка, да се разгледа случая със Съюзния дом Ал. Стамболийски и да ми бъде отговорено: "След като са повикани заместници на Тодор Кавалджиев и на един починал член от УС, поканен ли е представител на Ямболска област? Стана Пинчев и каза:

– От съображение за дискретност, нека не се разглежда връщането на Съюзния дом тук в УС и се отхвърли без да се гласува. На втория въпрос за представителство на Ямбол председателката г-жа Манчева каза:

– Господин Хорозов, спрете с вашите писма да ме занимавате за Ямбол, аз съм на половината години на вашето членуване в БЗНС и знаете, че аз не мога да реша тоя въпрос. Щом като същата госпожа постави въпроса за вкарване в Устава в действие: За три не присъствия на заседание на УС се отстранява и поиска Кавалджиев да бъде заменен с нов, то нейно задължение е да покани лишения по устав Ямболски представител да заеме мястото си. Като председател на УС тя може да го реши с помощта на УС, но тя под натиска на главния и организационния секретари – Пинчев и Кирев се огъна и не изпълни задължението си.

Главния секретар в традиционния си стил изнесе доклада, като посочи най-добре представилите се в изборите области: Пазарджик, Хасково, Силистра, Монтана, Пловдив, Плевен и че БЗНС има 47 кметове и 45 общински съветници, без да каже, че в предните избори бяхме на 5 място, а сега на 12 място в страната политическа сила. След него орг. секретар изнесе доклад в цифри за резултатите от местните избори. Този път БЗНС-тата всички заедно са петата сила, а БЗНС-НС е шестата политическата сила. В следващия брой на в. "Земеделско знаме" се писа, че БЗНС е петата сила, което е лъжа. Не е все едно 12 място и пето място.

След двата доклада започнаха изказванията по области. Тогава Николай Ненчев, който присъства като гост на засе-

данните на УС, поиска разрешение да докладва за резултата в Ямболска област. Председателката се поколеба, но му даде думата. Той излезе на трибуната и каза:

– Благодаря Ви, че ми дадохте думата. На предното заседание Ви подарих едно Евангелие, което не го виждам тука. Сега Ви нося подарък една книга "Тартюф" – и я оставя пред г-н Пинчев.

Манчева веднага отреагира:

– Ти си дошъл да ни се подиграваш ли? аз ти отнемам думата и напусни залата!

На този бърз скандал, не знам, колко човека разбраха смисъла. С това той осмя, тартюфщината на главния секретар и организационния секретар.

Изказаха се един след друг представителите на областите, но аз отказах да изляза, тъй като очаквах излизането след председателя на ВКРС. Характерни бяха две изказвания. Човекът от Сливен инж. Ненчо Ненчев, който беше кандидат за кмет на Сливен каза:

– Аз съм отговорен човек и съм решил за този неуспех (ни-то кметове, нито съветници), да си дам оставката от председателското място на областното ръководство. Второто интересно изказване беше на Богдана Камбурова, председател на общинско ръководство на Стара Загора:

– Излизам с голяма мъка, че гласовете, които бяха наши, някои дойдоха (Тодор Кавалджиев и Николай Ненчев) и в тайна стайчка водиха разговори, но не за нас БЗНС, а за БЗНС- Никола Петков. И вместо ние да имаме съветник, нашите хора си дадоха гласовете за братовия сив на Тодор Кавалджиев за БЗНС – Никола Петков. (След като хулят един човек, че е никой, как могат да го съдят в грехове, че им отнел "гласовете"?)

Пинчев стана веднага да допълни:

– Трябва да се знае, че не за БЗНС-Никола Петков, а за БЗНС-то на Любен Божилов, което не се поддържа и от бай

Милан.

След тези изказвания г-жа Манчева даде думата на председателя на ВКРС Тако Караиванов. (Докато течеше доклада и изказванията в това време заседаваше в фойейто ВКРС). Той каза:

1. По отношение на представянето на Ямбол във ВКРС се реши, че не може да се промени решението на конгреса, който го е лишил от членство в УС, поради неотчитане през отчетната 2002 година.

2. Със забавянето на проблема на областното ръководство на Плевен ВКРС допусна слабост и в скоро време ще реши тоя въпрос.

3. ВКРС взе решение да ПОРИЦАЕ Крум Хорозов, председател на областното ръководство в гр. Русе и член на УС, който неоснователно, с неверни и тенденциозни твърдения иска отстраняването на главния секретар г-н Пинчев.

Поисках думата на г-жа Манчева и ми я дадох. Поднесох и предадох цялата моя кореспонденция по дейността на главния секретар и някои членове на ПП. Същата ми каза, че тя я има, но аз заявих, че я давам за архива на УС. (Но дали подкрепят такъв, не ми е известно). След това заявих пред УС следното:

– На 18 ноември, преди 10 дни навърших 78 години и на 19 ноември получих ей този плик с поздравление от ръководството на БЗНС с думата "ПОРИЦАНИЕ" и предупреждение "да си затварям устата". Благодаря ви за оценката за 59 годишната ми дейност в служба на БЗНС. Подписът е на добрия ми приятел още от Старозагорския затвор от 1956 година. От втория етаж, когато ни пускаха на тоалетна, той ни търсеше да разбере, дали сме на етаж или в карцерите или уединени в тежкия салон на затвора. Но сега е по важна заръката на селския, станал главен секретар.

Веднага след 33 редовен конгрес на БЗНС, когато чух лъжливата част от доклада на главния секретар Г. Пинчев за по-

ведението на Вицепрезидента Т. Кавалджиев се възмутих и писах на председателката г-жа Манчева, че аз не приемам главен секретар на БЗНС да е ЛЪЖЕЦ.

Преди години, когато г-жа Мозер излъга за своето "Обръщение" към членовете, аз заставах най-енергично зад това становище и настоях за смяната ѝ.

Вие, драги членове на УС бяхте свидетели на две редовни заседания, как се клеветеше Николай Ненчев, че умишлено лишава БЗНС от ЗМС. Първо това го чух от устата на главния секретар, там беше и Петър Ангелов, че Ненчев лишил БЗНС от ЗМС. От там, тази клевета слезе в залата и я повтори Галя Трифонова. Но ето, че е било действителна клевета. ЗМС е регистриран и вместо да се извинят, те продължават да клеветят.

Тук в УС също се говореше, когато някой направи забележка за слаба работа от страна на главния секретар или член на ПП, веднага се анатемосваше, че това е начало на ново разцепление. Но ето, че нито Кавалджиев, нито някой друг не разцепиха съюза, а просто хората се отдръпват от работа в него и съюза е на изчерпване. Това също беше политика на ликвидация на БЗНС.

Как може да се приеме, че ВКРС не може да реши Ямболския въпрос за представянето на човек от ямболската организация в УС. Ръководството на конгреса не е поставяло въпрос пред конгресистите за лишаване на областната ямболска организация от член на УС, поради неотчитане през отчетната 2002 година. Как могат да се канят да участват в конгреса, да получават редовни делегатски карти, да участват в комисниите, да имат утвърден от конгреса член на ВКРС, а да се лишават само от представителство в органа, от който се избира главен секретар и членове на ПП.

За да ви докажа, че не спазвате устава, ще се извиня на моя добър приятел Гено Тодоров, против когото нямам нищо, но той е представител на Разградска област, което също е нару-

шение на Устава.

Въпрос от Богдана Камбурова: "Защо Ненчев е представител на Ямбол след като живее в София?"

– Защо ли? Защото е родом там. Майка му и баща му са живи и живеят там. Той постоянно ги посещава и се чувства тамошен. Кой може да отнеме родителските му задължения и той не иска да се откъсне от там.

Гено Тодоров: – Бай Круме, ти не си ли бил член в друга област? Я ми кажи ти защо се отказа от ПП? Сам си ми казвал, че не искат да те направят народен представител.

Ванко Кирев: – Господин Хорозов, за да издаваш твоите книги, Евроинтеграцията ли ги плаща? Защо държиш толкова за Ямбол? Ти не знаеш ли, че за Конгреса организационния секретар на БЗНС беше Жеко Стоянов и той вика Ямболин, той им даде карти, той ги изпрати по комисиите и не даде нито лев за съюза. А от друга страна, той беше на първо място за член на УС, как Николай, като втори в списъка можеше да стане първи?

Представител от Пазарджик:

– Бай Круме, ти защо толкова много си загрижан за Ямболи, остави ги да се оправят. Вие с белите коси ни разпиляхте. Ние имаме двама такива и след като се махнаха, ние се оправихме. Оставете ни нас младите и тук да се оправим. Я изпрати от Русе един млад човек, па ти си гледай рахатлъка. При нас най-стария е 53 годишен и работата ни върви.

Заключителни думи на Г.Пинчев:

– Приятели, аз благодаря на всички, които са положили усилия и са постигнали резултат в изборите. Що се касае за съюзния дом, никой няма право да се меси, това е право на ПП. Това вмешателство на Русе има за цел да провали връщането на съюзния дом. Има неправилно приложени документи. А за моя приятел Крум Хорозов. На времето ми плака да му помогна да остане член на УС от Варна. Помогнах му да стане член на ПП. Има още неща, които Гено Тодоров

не каза за него. Но да спрем до тука, понеже ни предстои още работа.

Поисках думата, но ми беше отказана, защото предстояло полагане на цветя на паметника на Д-Р Г. М. Димитров. (С това завърши заседанието на УС.)

Като заключение. Направи ми впечатление, промененото държание на председателката на УС. Тя беше раздразнена и на щекотливите въпроси реагираше необичайно раздразнено. Струва ми се, че или я бяха притиснали главния и организационен секретари, или трепереше за мястото си след изборите и единствено, който може да ѝ помогне е главния секретар.

Поведението на Г. Мечев се определя от неговата максима: "Аз съм верен и служа на главния секретар и на ПП.", като смята, че така служи на БЗНС. Между БЗНС и посоченото ръководство в момента, не може да се сложи равенство. Щом като БЗНС всеки ден се довършва, това показва, че избора на това ръководство е несполучлив. Съзнателно или несъзнателно, той служи на ДЯВОЛА, а не на БЗНС.

Само след няколко дни получих следното писмо от Гено Тодоров от Пловдив:

"Круме,

изминаха повече от десетина дни от заседанието на УС на БЗНС и още се чудя защо постъпи така! С това да подчертаеш някогашното и сега "Приятелство" ли? Преди няколко месеца ми казаха, че си говорил против мен. Тогава не повярвах и не допуснах, че можеш да стигнеш до тази низост. Против човека, когото си представял за твой добър приятел. От моя страна, не съм те предизвиквал с нищо по дадени въпроси, свързани с БЗНС? Това е мое право, след като с мисли и действия, не допринасям злини на организацията (БЗНС).

До сега, ти за мен беше бай Крум, от сега, след този случай, в остатъка от живота ми, ще бъдеш г-н Крум Хорозов, нищо повече.

Оскърбен съм много, много.

За мен и нашите другари, ти беше пример с поведение и взаимопомощ в затвора, но сега (не само за мен) от известно време наблюдавам, не си онзи Крум.

Ти ми писа едно писмо преди време, след едно твое идване и разговор в Пловдив, след което замина за София. Не ти отговорих, защото същото не заслужаваше за отговор. В него пишеше: "Генчо, ти служиш на порока.", а в останалата част не спестяваш хулитe против наши съидейници. В последния ни разговор тук в нас ти много добре разбра, че пътищата ни се разделят по отношение мненията ни за полит затворниците и някой от тях "Велики личности" и "Творци" на кадри за БЗНС. (Така се представяш). Не аз, а ти, Круме (ще си послужи с твоите дума) служиш на порока! Почиташ човек, който където и да отиде, по какъвто и да е повод винаги изтъква своето "Аз", представяйки се за "ИДЕАЛЕН" и "НЕПОГРЕШИМ" земеделец.

– Конспиратори са тези и онези..., които при отсъствие на Мозер я свалиха като главен секретар – казва той. Същият беше кандидат, тогава, за главен секретар, получавайки 10 – 12 гласа. Тук в област Пловдив многократно е казвал това търсейки за каузата си подкрепа, но такава не намери. Намебри я в други области.

Круме, в кой член и алинея в устава се третира това, което ти твърдиш, за членство на устава, за да го прочета?!

Как може с тези уста да изречеш Гено Тодоров и други имена? С тези уста си ял, когато сме делили залька в 104-та килия в затвора гр. Стара Загора, или като свободен сме сядали на една маса? Може би тогава си бил добронамерен, или си бил същия в твоите помисли? Какво лошо съм ти сторил, г-н Хорозов? Лошото е, че бях с тебе откровен, разбрах целта на твоето посещение и не се съгласих с твоите виждания.

На тебе БЗНС е дало не малко, но си неблагодарен, вижда се от постъпките ти. Беше депутат във ВНС, избран си няколко пъти за член на ПП на БЗНС. Ти си бил една част от едина-

десетте души членове на БЗНС, като най-достойните и заслужили ръководители да представляват БЗНС в цяла България. Малко ли е това, г-н Хорозов? А ти изхождайки от личното "Аз" напусна ПП на БЗНС обиден – това ли е всеотдайност?

А има и друго, че ти си един от длъжниците на членската маса на БЗНС за Агроинвест. Отговорни са не само Петко, Нели и Жеко, отговорен си и ти, защото хората останаха излъгани. Прекратявам, не желая да пиша за някой още минуси. На тях, както и на последната ти постъпка, гледам с погнуса. Не желая да ми отговаряш! Зная какво ще пишеш. На семейството ти добри пожелания, а на тебе СБОГОМ!

11.12.2003 г.,

Пловдив

Гено

На това дълго, с тежки думи, писмо му отговорих много кратко:

Драги Гено,

получих тежкото ти писмо, с което ме лишаваш и от право на отговор. Не ти се сърдя, то е писмо на недоразумение. Аз защитавам конституцията на БЗНС – Устава му. В защитата си аз не казах нито дума против тебе, дори казах: "Да ме извини моя добър приятел, Гено Тодоров и с него също е нарушен Устава..."

Аз се боря и ще се боря срещу манипулациите на горното ръководство, което убива БЗНС. Всичко е филмирано и записано.

Семейството ми Ви желае на всички Вас весели празници и честити Новата 2004 година!

13.12.2003 г.,

С приятелски поздрав:

гр. Русе

Крум Хорозов

Ето резултата от неразумните постъпки на някои, които рушат сцеплението и нравствените норми, градени в мъки и изпитания. А колко полезни, градивни неща очакват обикновените хора от Съюза?

Понеже на последното заседание за 2003 година (на 29.11) председателката на УС ме упрекна, че тя е на възраст на половината на моите години в съюза и да не знам, че тя не може да решава въпросите свързани с поведението на Главния секретар и това за представителството на една област в УС, ме прикани да спра да я тормоза с напомнянето си по тоя въпрос, реших да и напиша последно писмо, което гласи:

Госпожо председател на УС,

уверявам Ви, че това ми е последното писмо до Вас, в качеството Ви на председател на УС на БЗНС.

Отправените до сега четири писма, не бяха отправени до личността г-жа Манчева, а до Председателя на УС на БЗНС. Тъй като зная тежестта и ролята на тоя орган в организацията, за това ви пишех. От ефективната работа на този органа зависи успеха на БЗНС. От тази ефективност се съди и за неговото ръководство и зрелостта на членския му състав. УС е парламента на БЗНС. Той доразвива залегналите решения взети от Конгреса и ги представя на Главния секретар и ПП за реализация. А какво всъщност става? Главния секретар и ПП определят и нареждат на председателя на УС и на самия УС, какво да направи и да утвърждава техните прищевки, като улеснява техните амбиции, които нямат нищо общо с интересите на БЗНС. Нека сами си дадем сметка, каква успешна политика водят те, след като от пето място в предните местни избори, БЗНС под това ръководство, сега е на 12 място, ако остане за следващите избори, вероятно няма да ни има. Не е ли ясно, че хората питат от кое БЗНС си и кой ви е ВОДАЧА? Като чуят Пинчев си отминават. Тук не е въпроса за диктат, а за намиране път за връщане на БЗНС на политическата сцена, за указване въздействие на промя-

ната в полза на народа, а от там и на нашите членове и симпатизанти. Вървенето напред не става с изхабени хора, преперещи за местата си в Съюза.

На мен, съвестта не ми позволява да призова оттеглил се земеделец от БЗНС да се върне отново в БЗНС, или някой млад човек, защото ще иска реални дела, а аз знам, че с тези ръководители БЗНС не може да ги направи. Ваш дълг, като председател на УС, е очи в очи, да се срещнете с действителността, това го изисква поста, който заемате.

Вие обяснихте ли си, защо един млад земеделец първо Ви поднесе Евангелието, което е символ на откровеност, доброта и обич между хората и то в момент, когато против него се водеше жестока клевета в УС, във връзка със ЗМС? С него той призова ръководството на БЗНС, включително и Вас, председателката на УС към тези християнски норми във вашата работа. Никой от ръководството не си взе поука и когато се отчиташе резултата от изборите т.е. на полученото доверие от народа, което е никакво, този млад човек ви поднесе причината на оценката чрез книгата "Тартюф". Вие не се замислихте, като председателка на УС, какво означава това, отреагирахте като му отнехте правото на християнско слово! Вие излязохте да го търсите в коридора, за да го обвините, че е подвел Крум Хорозов – един изкуфял старец в неговите игри.

Не той подлъга мен, а аз го търся от 1989 година като земсист, да му поддържам чистата земеделска вяра в правотата на борбата на БЗНС, която от 1989 година е нехуманна, търговска, бизнес-борба, провеждана от неговите ръководители. А народа чезне, умира с вопли, които ръководството на БЗНС си запушва ушите да не чуе, като разбутва само пепелта в огнището на миналото, за да се залъгва, че съществува. До чуване, госпожо председател на скования УС, който си чака смъртта.

*2.01.2004 г.
гр. Русе*

*С болка:
Крум Хорозов*

В продължение на цяла година в една доказала се демократическа организация е недопустимо ръководни лица да лишат неин член от правото му да представлява сдружени земеделци в уставен органа, упълномощили го на уставно проведена областна конференция, без да са поискали върховният вот на провеждащ се конгрес, това е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ, независимо, какви са били съображенията им. Това е противоставен акт и нарушение на "Правата на индивида". За това УС трябва да реши незабавно този въпрос, за да не стане практика в БЗНС. Не може да се размине решаването му с: "Какво общо имаш с Ямбол?", "Остави ги, те да се оправят!" "Как може да живее в София, а да представлява Ямбол?" и прочие въпроси прикриващи едно престъпление.

Безцензорните нападки не правят ОРГАНИЗАЦИЯ!



ПРИЛОЖЕНИЕ

Изх. №3/ 03.01.2003 г.

До
Председателя
на
УС на БЗНС
Копие: До
редакцията
на
в-к "Земеделско знаме"
гр. София
ул. "Врабча" №1

ЗАЩО 60-ТЕ ПЛЕВЕНСКИ ДЕЛЕГАТИ НАПУС- НАХА КОНГРЕСНАТА ЗАЛА НА 08.12.2002 г.

Поводите да искаме това наше законно право на отговор са
два:

1. Уводната редакционна статия на в-к „Земеделско
знаме“ бр.45/12.12.2002 год. озаглавена „Конгресната зрелост по-
беди“

2. XXXШ Редовен конгрес на БЗНС от 7 и 8.XII.2002 г.

Драги членове на УС на БЗНС

Скъпи сдружени земеделци,

Пред Вас е уводната редакционна статия на в-к „Земед. зна-
ме“ отново под главното редакторство на „Формалния гл. редак-
тор“ (негово признание) и отново гл. секретар на БЗНС - чести-
то!!!...

Позволяваме си да Ви цитираме само няколко „редакцион-
ни бисери“ от тази удивителна статия: „От провокацийките на пред-
варително нахъсаната и креслива групичка, която не бе дошла да
слуша анализи и дебати, а да сваля и качва водачи. В центъра й
жалко стояха тарторите – бившия орг.секретар и бившия вицеп-
резидент на България... Конспирацията им, козните им не успяха.

Истината за отчетния период победи! Рехавите крясъци около тях ги демаскираха, че безсрамно, че гнусно са работили срещу съюзното единство преди конгреса!... Жалко за групичката от Плевен (повече от 1/10 част от Конгреса), която на втори пореден конгрес демонстрира грозно поведение и предизвика отвращението на делегатите. Те видяха, и прозряха всичко. И не позволиха на тарторите от трибуната да лъжат, клеветят и провалят конгреса и ги свалиха!?!?"

Браво на такова бабайтско самопризнание! Браво и на разбирането на г-н Пинчев, че конгресистите имат право само да хвалят и да преизбират т.е. нямат никакво право да свалят и качват водачи, "защото те са богоизбрани?!!..."

Ние от Плевен сме свикнали на характерния, изискан литературно-етичен стил на г-н Пинчев, като израз на необузданата му лидероманска страст и неуравновесеност! Спомнете си как бяхме наричани когато излязохме с "Декларация против коалицията с БЕЛ!" – Ако сте забравили – ще Ви припомним: „гнусно“, „дръзко лекомислие“, „позорен акт“, „разколнически текст“, „отвратителни инсинуации“ и т.н. и т.н. в типично Пинчевиски стил!!!.....

А какво излезе накрая? – Излезе, че ние „гнусните“, „отвратителните“, „позорните разколници“, излезнахме прави – това го признава сега дори целият УС и всички сдружени земеделци в България. Само г-н Пинчев не го признава, гордее се с него и не смята за необходимо да ни се извини! Ние нито очакваме, нито се нуждаем от неговото фарисейско извинение! Както бъдете сигурни, че той и след време няма да се извини за горепосочената негова уводна статия! Само достоен човек може да признае грешките си и да поиска извинение! Недостойният се мъчи да ги замаже и оправдае! Типично за г-н Пинчев!

А ЗАЩО НАПУСНАХМЕ КОНГРЕСА?

Първо: - Защото не можехме да приемем манипулациите в предконгресната кампания и в самия конгрес. Главните виновници за прокудата на около сто хиляди сдружени земеделци от БЗНС, решиха да компенсират тази трагична загуба с набирането на „мъртви души“, чрез отчитане на фиктивен чл. внос от „безотчетни мръсни пари“ с едничката цел – повече закупени „наши членове на

УС", за да си останем на върха пак ние!?!?...

Това се признава и в доклада на председателя на БКРС г-н Тако Караиванов пред конгреса, където „едно към едно“ се казва: „Постъпилия членски внос в ПП за 2001 г. и за първата половина на 2002 г. НЕ ОТГОВАРЯ НА БРОЯ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА УС ПО ОКРЪЗИ. Заведена е много лоша практика. Когато наближава конгрес по окръзи се отчитат "мъртви души". Целта е да имат повече членове на УС." - Казано ясно, точно и отговорно!

А от казаното излиза, че УС е манипулиран и нелегитимен – избраните органи – ПП, Гл.секретар и Гл.редактор - фалшификации!.....

Второ: Заради непоетата от Гл.секретар Г. Пинчев вина за провала в парламентарните избори. Това, че той се беше барикадирал зад едно послушно нему в УС „болшевишко болшинство“, не го оневинява! ТОЙ го създаде такова! Примери от историята много!

И г-н Пинчев нека не се оправдава с Плевенската организация за недостигнатите 1044 гласа в парламентарните избори, защото изборните резултати в Плевенски изборителен район са добри, отколкото в Софийски и Пловдивски изборителни райони, където той беше водач на листата и отчаян от собствените си политически грешки за коалицията (по негово лично признание) не се включи в предизборната битка или както ние в очи го казахме – “дезертирането на генерала”! А “войникът”, т.е. Плевенската организация не бе разстрелян!

Трето: Относно доклада на Г. Пинчев за президентските избори.

В половината от доклада си пред Конгреса Гл.секретар г-н Пинчев набиваше в главите на делегатите „своята истина“ колко вреден бил за БЗНС вицепрезидента Т. Кавалджиев и колко полезен щял да бъде за БЗНС, ако бъде отново преизбран! Или още по-полезен, ако бъде избран за президент, предложен от Пинчев и ПП!?!? „ Но Т. Кавалджиев не го послушал да напусне вицепрезидентския си пост, с което станал виновен пред БЗНС"! Само, че забележете: когато Първанов се кандидатира за президент си беше само лидер на БСП, какъвто лидер на БЗНС беше и г-н Пинчев! Питаме г-н Пинчев: Защо и той не се кандидатира за президент? Сега може би щяхме да се гордеем с президента Г. Пин-

чев?!?!

Четвърто: Не приемаме „логическите аргументи“ на Гл.секретар относно оправданията му за: „Съюзния дом“, „Съдебната регистрация на БЗНС“, „Заслугите на Иван Костов за доброто на БЗНС“, „коалиция без алтернатива“, „Принудителен компромис за БЕЛ“, „Неизбежната принуда за коалиция с БЕЛ“, „ Ползата от оставането в ОДС и парламентарна група на СДС“. Всичко това са приказки и оправдания на хитрец за пред наивници!

Доказателства за „ползата от вредата и нейното значение“!?... Пълен абсурд!

Пето: Главният секретар не призна пред Конгреса своята лична вина за провалянето на ВСС. Имаше решение на УС за неговото свикване! То бе провалено от Г.Пинчев без да има отменително решение на УС. Провалено от страх и бягство от отговорност за натрупаните политически гафове и снемането му от пост. Той скри от УС и ПП нашата декларация относно начина за кадровата и финансова обезпеченост на ВСС. Забрани публикуването на тази декларация, както и на шест броя такива. Ползвайки правото си на „формален гл. редактор“ т.е. главен цензур! Само БЗНС с гл.секретар Г. Пинчев, единствен от всички политически сили участвали в изборите не проведе своя върховен форум.

Дори БЗНС - НС на Ан. Мозер проведе своя ВСС, но Пинчев не разреши!

Ето какво се казва в доклада пред конгреса на председателя на УС на БЗНС г-ца Евдокия Пенкова: "Това е една от слабите страни на работата ни, защото подценяването на ВСС е недопустимо и може би ситуацията на избор, която нгкои наши членове определиха като "съдбовна", бе наложително вземането на решението именно от ВСС."

А ето какво казва в доклада си пред конгреса и председателя на БКРС г-н Тако Караиванов : „ Работата на УС през изминалия период е била неудовлетворителна. През този мандат УС не намери за необходимо да бъде свикан ВСС, с което се нарушава чл.19, ал.3 от Устава на БЗНС. Трябва да кажем, че ВСС вече шест години не е свикан/

Тук г-н Т.Караиванов спестява истината, като не посочва виновника за това - от неудобство, от срам!

Ние обаче питаме: Кой си позволява безнаказано да погазва Устава (Конституцията на БЗНС) повече от шест години, през които г-н Пинчев е бил на върха? Кой безнаказано си позволява да отменя по свое усмотрение веднъж взетото и неотменено решение за свикването на ВСС?

Този "кой" може да бъде само г-н Г. Пинчев, барикадиран зад едно отгледано от него и обработено "послушно болшинство"!

Само заради тези тежки съюзни провинения за тази насаждана от Пинчев деградация в БЗНС, конгреса трябваше да го отстрани от лидерския пост. А на този конгрес го преизбраха и за гл.секретар и за гл.редактор на в-к „Зем.знаме"! Само че Вие господа, членове на УС, които гласувахте за него - един ден ще се срамувате, както сега признавате и се срамувате от решението Ви за коалицията с БЕЛ и отмяната за свикване на ВСС.

Ние напуснахме конгресната зала, защото просто ни бе отнета възможността да Ви кажем това, което Ви казваме сега. Нашите оратори бяха прекъсвани и изключвани от микрофона, дори преди изтичане на без това крайно недостатъчните 3 минути регламент. Обратно - на клакъорите бе дадена възможност според директивата да хвалебстват неограничено време мъдрото ръководство на вожда на партията. Стигна се до там дори, когато наш делегат цитирайки написаното от Г. Пинчев във в-к „Земед. знаме" той да го заплашва с даване под съд, задето си е позволил да го цитира - какво падение! Всички, които бяха около него го чуха и вярваме се срамуваха за него!

В целият си празнословен и противоречив доклад г-н Пинчев искаше да убеди делегатите колко велик и мъдър стратег на БЗНС е бил ТОЙ! Като превръщаше своите лични политически провали в триумфални фойерверки! Като от девет дерета събираше мътилки, за да увери делегатите, колко бистра е била политиката му. И така - доклада на гл.секретар Г. Пинчев озаглавен „Само въоръжени с истината можем да вървим напред" с право може да се нарече „Само с лъжата можем да останем пак на власт" - нищо, че БЗНС го бутаме на заден ход!

За съжаление не се сбъдна казаното в доклада на председателя на УС г-ца Евдокия Пенкова: „За да има бъдеще една организация, трябва да бъде постоянно обновяващ се организъм,

за това БЗНС трябва да се съобразява с непрекъснатата променящата се действителност!"

В знак на протест ние напуснахме залата, но никога няма да напуснем БЗНС, защото ние не сме разколници и никога няма да бъдем!

Разколници в БЗНС бяха само необузданите лидеромани: минали, сегашни и бъдещи! За да го има БЗНС - трябва да се справим с тях!

За това предлагаме на УС да поиска оставката на новоизбрания гл.секретар и гл.редактор Г. Пинчев. Ако УС не се съобрази с това наше предложение искаме незабавното свикване на ВСС. Ние не можем безучастно да гледаме как БЗНС под ръководството на Г. Пинчев се стопява и загива! Камо ли пък да се обединява!

Опомнете се господа членове на УС и решавайте! Решавайте докато не е станало късно! Историята няма да Ви го прости!

*Приета на разширено областно
заседание на БЗНС - Плевен на
28.12.2002 год.*



120000687236



ПРОВЕРЕН - 2017

